

Sreda, 21. novembar 2006.
Svedok Ljubiša Vukašinić
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.35 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Da li mogu da vas podsetim gospodine Vukašiniću da je svečana izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja i dalje na snazi.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ: Razumem, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Da, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobro jutro poštovani Sude, dobro jutro svim učesnicima u postupku.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Vukašiniću.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja pre nastavka bih samo imao jednu intervenciju na jučerašnji transkript. Odnosi se na jedno moje pitanje. Mislim da je prevod na engleski bio dobar, ali verovatno je u kucanju nastala greška, pa pitanje deluje krajnje nerazumljivo. Stranica 14.991, red 13. Moje pitanje je bilo gospodinu Vukašiniću: "Koji ste vi čin imali u to vreme, odnosno, da li je vaš..." Pitanje je bilo: "...da li je vaš čin u to vreme bilo major?" i on je odgovorio: "Da". A engleska verzija govori: "Your rank at the time was that of imagine." Stranica je 14.991, red 13.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, mene su prevodioci posle jučerašnjeg suđenja zamolili da pravimo malo veće pauze između pitanja i odgovora, i da malo sporije teče naše izražavanje. Znači, molim vas, usporite vaše izražavanje, da nemamo problema oko prevoda. Juče ste nam govorili o onim zadacima kao komandant mesta, informacije o tome ko ulazi, ko izlazi u vaš rejon, zonu odgovornosti mesta - sela Negoslavci, pa ste nam rekli da vam je bilo poznato da su tu dolazili i predstavnici međunarodne zajednice i da ste o tome uvek morali da dobijete informaciju. Moje sledeće pitanje je vezano za tu temu, i onda ćemo ići dalje. Da li vam je poznato, da li su u Negoslavce i u zonu borbenih dejstava dolazili novinari, i ako jesu, kakav je bio režim njihovog ulaska u zonu odgovornosti gde ste vi bili komandant mesta? Samo polako, ja vas molim.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Oni su dolazili tokom izvođenja borbenih dejstava, posebno pri kraju kada je operacija bila pri kraju. I njihov ulazak se je odobravao normalno, ovaj, preko, ovaj, pretpostavljene komande, a ja sam dobijao poimenično ekipe koje će stići, i onda sam ih puštao da uđu u zonu, odnosno na komandno mesto. U tom periodu je formiran i Pres centar – medij, u jednoj zgradi u selu Negoslavci, gde su oni dolazili, odakle su nadležni ljudi sa njima razgovarali i vodili ih dalje prema njihovim zahtevima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate možda ko je od starešina bio nadležan za taj Pres centar?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, po formaciji bio je pomoćnik komandanta za moral, pukovnik Marko Marić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Radojica Svorcan?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Njega sam ispustio. Da, on je jedan od starešina koji je bio određen: i da kontaktira sa novinarima, i da bude u tom centru, i da prihvata, i da ih dalje vodi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakav je odnos postojao između organa vaše bezbednosti, znači organa bezbednost, mi to koristimo termin, "Gardijske brigade", tužilac koristi termin "Operativne grupe Jug" - u svakom slučaju, vašeg odeljenja i ostalih organa bezbednosti koji su bili na teritoriji Operativne grupe Jug ili u sastavu Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Taj odnos je bio, ovaj, nije... bio je kolegijalan, znači nismo bili nadređeni njima, niti su oni nama. Znači, svako je imao svoju zonu odgovornosti, i svaki organ bezbednost je bio zadužen za svoju jedinicu. A izveštaje koje su oni slali, oni su slali te izveštaje svom pretpostavljenom starešini. Ono što je bilo značajno za njihov zadatak, a vezano tu, u zoni izvođenja borbenih dejstava, mogli su da traže pomoć od načelnika bezbednost Operativne grupe Jug, kao usmeravajući akt ili kao neku, da kažemo, pomoć u smislu procene određene situacije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se u tom smislu vi sećate nekih vaših aktivnosti sa drugim organima bezbednosti u Operativnoj grupi Jug? Da li ste vi imali takve neke...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam jednom prilikom, kada je stigla u zonu borbenih dejstava 20. partizanska brigada, dobio zadatak da odem, da prikupim organe bezbednosti, da ih informišem o situaciji na ratištu, a posebno sa stanovišta naših bezbednosnih mera i kontraobaveštajnih problema. Te svaka jedinica kada dolazi u zonu borbenih dejstava, mora neko da ih sačeka, da ih uvede u borbena dejstva, odnosno da im objasni gde se nalaze i kakva je situacija. To sam ja učinio sa organima bezbednosti 20. partizanske brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate u kom rejonu su oni bili stacionirani tada kada ste vi s njima kontaktirali?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Oni su bili stacionirani u rejonu Ovčara i Jakubovac, znači u tom potezu. Komanda je bila u rejonu Ovčara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li su oni, organi bezbednosti 20. partizanske brigade bilo kada vama dostavljali neke izveštaje o svojim aktivnostima, vama kao organu bezbednosti Operativne grupe Jug ili Gardijske brigade?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Meni lično ne. A po onome što sam malopre rekao verovatno... oni su obavezno dostavljali svom pretpostavljenom organu. A taj pretpostavljeni organ je u sastavu Prve Armijske oblasti. Da li su... da li je komandant te jedinice imao potrebe da traži kakvu pomoć od komandanta Operativne grupe Jug, ili preko svog načelnika organa bezbednosti, od gospodina Šljivančanina, to mi nije poznato. Ali ako je tražio, to sigurno gospodin Šljivančanin zna.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bismo da još pogledamo jedan dokument. To je dokazni predmet 841, pa bih molio da se stavi na ekran?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje, gospodine Vukašinoviću: Da li se vi sećate da ste nakon vukovarske operacije vi učestvovali u sastavljanju nekog izveštaja? Mi smo taj dokument gledali ovih dana, pa pitaću samo jedno pitanje. O čemu se radi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Može li ovo malo da se uveća? E, dobro je. U redu je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može prvo druga stranica da se stavi, pa onda da se vratimo na prvu stranicu? Druga stranica, donji deo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite gospodine Vukašinoviću, šta znate o ovom dokumentu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, ovo je dokumenat moj koji sam ja pisao. A to je – obično posle završetka borbenih dejstava, vrši se analiza zadatka, i u okviru toga se procenjuju slabosti koje su bile oko upotrebe jedinica, oko izvođenja borbenih dejstava, kao i... procenjuje se stanje opreme, naoružanja i tako dalje. Sve ono što je uticalo na izvođenje borbenih dejstava.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na osnovu čega...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pošto sam ja bio nadležan da se jednostavno brinem o jedinicama vojne policije i da procenjujem i konstatujem njihovu borbenu gotovost, ja sam dobio zadatak da napišem iskustva i zapažanja o upotrebi vojne policije u borbenim dejstvima u Vukovaru.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na osnovu čega na ovom dokumentu vi kažete da ste vi učestvovali u sastavljanju ovog dokumenta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa inicijali su moji ovde, Lj. V. To je Ljubiša Vukašinović. To je prvi inicijali je autor akta, a ovaj pozadi Z.M. - to je lice koje je kucalo akt. Ovde u desnoj strani je nadležni organ koji je potpisao taj izveštaj, načelnik Šljivančanin, potpukovnik.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li sada prvu stranicu da okrenemo na ovom dokumentu? Ovdje samo na transkriptu da kažem korekciju, pošto je BHS jezik peta stranica, 21. red, ali mislim da je to jasno. Svedok je rekao Lj.V. Evo, sad je ispravljeno. A Z.M. je osoba koja je to pisala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je Zoran Momčilović, je l' tako?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ: Može li malo samo da se podigne dokument? Treba nam srednji deo. Još malo, ako može? Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Imam samo jedno pitanje za ovaj dokument, jer on govori sam za sebe. Ovdje je navedeno, ovdje negde na sredini: "Intendantska odeća nije prilagođena za izvršavanje zadataka u borbama u naseljenom mestu. Posebno uniforma M77". Moje pitanje: Kako su pripadnici vojne policije Gardijske brigade bili obučeni, u koje uniforme, u toku borbenih dejstava, i da li su se te uniforme razlikovale od vojnih policija drugih brigada koje su učestvovala u okviru Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, vojnički sastav jedinica vojne policije a i ostalih jedinica je bio odeven u odeći M77. Protivteroristička četa i delovi starešina tih četa su bili odeveni u takozvanoj maskirnoj uniformi. Sve ostale jedinice u zoni borbenih dejstava imale su M77 ili drugi, stariji tip uniforme. To je takozvana čojana, kako smo je mi zvali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znači mogu... Ovu... ovu zadnju reč kako ste rekli, ona "stari tip", kako su se one... kako ste ih vi...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Uniforma od čoje. To je od vune.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su pripadnici vojne policije drugih brigada imali isti tip uniformi kao vojna policija Gardijske brigade tokom borbenih dejstava?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, imali su uniformu M77, bele oprtače, a u borbenim dejstvima su nosili sive oprtače, ali je ona osnovna... promena je u boji, inače, ovaj, ta oznaka vojne policije se nalazi i na sivom opr... oprtaču.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sada ćemo da pređemo na ono što nas interesuje pred ovim Sudom. To su tri dana: 18., 19. i 20. novembar. Gospodine Vukašinoviću, mi već znamo ovde pred ovim Sudom, i uzima se kao datum kada su prestala borbena dejstva - 18. novembar. Da li vas sećanje vraća, šta ste vi radili tog 18. novembra? Mene interesuju.... Ja sam hteo da ne budem sugestivan da... Ne interesuje me ce... ceo dan. Mene interesuje da li znate da je tog dana došlo do predaje Mitničke grupe, i da li ste u vezi toga vi imali bilo kakve aktivnosti?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Evo, ja ću pokušati na najkraći način da obeležim, odnosno da objasnim taj događaj. Znači, posle uspešnih borbenih dejstava na tom pravcu, došlo se na ideju da se pregovorima dođe do predaje snaga hrvatskih, koje su se branile na tom pravcu. U tim pregovorima je učestvovao pukovnik Pavković. I ti pregovori su tokom dana uspeli, tako da je dogovorena predaja Mitničkog bataljona na Mitnici. Ja sam negde u popodnevnim časovima stigao gore, jer sam bio obavešten da

ima ogromna reka ljudi koja je pojavila se prilikom predaje Mitničkog bataljona; iza njih su se pojavili građani, ljudi, civili iz tog naselja. To je bilo javljeno i u komandi gore, tako da sam ja procenio, i pozvao me je načelnik bezbednosti da dođem i da pomognem u rešavanju bezbednosne situacije i stvaranju uslova za izvlačenje ljudi, zbrinjavanje tolikog broja stanovništva. To je bio veliki broj ljudi, ne znam, tri, dve i po do tri hiljade, po nekoj mojoj proceni, možda i više, ali bilo je dosta. Ta vremena su izuzetno teško sad, ovaj, odrediti. To je neki problem koji se nama javlja sa ove distance, da lociramo vreme, pa čak i dan, jer... tu imamo puno problema kada... kad insistirate na tome. Ali događaj kao događaj, on se može pamtit i može se reprodukovati kako je načelno izgledao. Znači, ja sam tamo stigao kod mog načelnika Šljivančanina, i video sam ogromnu reku ljudi. I trebalo je sad preduzeti mere – kako zbrinuti tolike ljude i udovoljiti njihovim zahtevima. Komandant je bio obavješten i odmah je preduzeo mere da pošalje prenosna, odnosno prevozna sredstva, kako za borce koji su se predali, tako i za civilno stanovništvo. Tako da je tu došlo puno kamiona, a i autobusa - da bi se moglo ljudstvo zbrinuti i izvući sa te, ovaj... sa tog područja Vučedola i Mitnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Gde ste vi sad? Kako se zove taj rejon gde se vi nalazite u tom trenutku sa gospodinom Šljivančaninom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Taj rejon se zove Vučedol. To je mnogo južnije od mesta gde se Mitnička grupa predala. Vučedol. Ako sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tokom tog boravka na Vučedolu, da li se još nešto desilo po čemu pamтите? Da li je neko tu došao i preneo neke informacije?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se dobro. Bilo je već predvečerje, negde znači već polako znači pada mrak, kada je doneo kurir telegram... koverat u kome je bio telegram i predao ga Šljivančaninu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se vi...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: On...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se vi sećate šta je bilo u tom telegramu? Da li ste imali priliku da vidite sadržaj tog telegrama? Samo malo sporije, molim vas, gospodine Vukašinoviću.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Imao sam priliku da vidim, jer to je šifrovani telegram. I u međuvremenu mi je i Šljivančanin rekao šta se sadržuje u tom telegramu. Uglavnom da sad prepričam šta je to bilo. Znači, pisalo je da se veliki broj naših vojnika i oficira nalazi u zarobljeništvu hrvatskih snaga, te je potrebno obezbediti po mogućnosti određeni broj lica radi razmene. U tom smislu je bio sadržaj tog telegrama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je tu bio neko potpisan kao autor tog telegrama i ko?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Potpisan je bio Aca Vasiljević, tadašnji načelnik Uprave bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, da li ste vi tokom tog... tog dana i kada bili na "Ovčari"? U koje doba dana, ako možete definisati, ne morate precizno, da li se sećate, i šta se tu dešavalo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa pre toga, ja bih trebalo da kažem reagovanje Šljivančanina, ako mi dozvolite - u tom trenutku. Dobro... dobro se sećam tih njegovih reči. Rekao je meni: "Vukašine...", kako su me zvali svi "...pogledajte koliko ovde ima naroda. Ovo to... ovo sve treba zbrinuti". I to je bila nama... osnovni zadatak - kako te ljude, takoreći gole i uplašene izvući sa tog područja i staviti ih u neki, ovaj, zaštićeni i mirni period, i onda obezbediti njihove zahteve. To je trajalo dugo. Znate kako je. Narod je bio onako i nervozan i uplašen, i svi hoće da kreću negde, pa je tu trebalo puno vremena da se uspostavi mir, red, i da se krene sa, ovaj, ukrcavanjem ljudi u autobuse i tako dalje... razgovarati sa njima, i tako dalje. Tako da je to malo duže potrajalo. Pored toga, imali smo problema sa ljudima koji su izašli sa svojim ličnim, privatnim automobilima, i insistirali da oni kreću sa svojim automobilima u nekim svojim pravcima. Međutim, to se nije moglo obezbediti, s obzirom da su borbena dejstva bila još u toku. Mi smo njima predočili da ćemo u rejonu Ovčare organizovati taj jedan prostor gde će oni da se odmore, i da sačekaju dalje odluke - kuda će se prevesti. Sve je to prevezeno do "Ovčare". I taj period kad smo mi stigli na "Ovčaru", u rejonu komande, to je ta takozvana "Žuta kuća", kako je zovu, pa na tom putu prema hangarima, na tom putu su bila parkirani... parkirani su autobusi, a na jednoj livadi, tu odma' pored puta desno, naređeno je da se parkiraju sva njihova lična vozila, i da se ključevi ostave u kolima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li da otprilike navedete o kojoj količini vozila se radilo, brojci? Uopšteno.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo po mojem... po mom sećanju i tadašnjem nekom sećanju, ja mislim da je bilo negde oko tridesetak do 40 vozila raznih marki. Znači, uglavnom su bila naša domaća vozila, Zastavina i... čini mi se da je bio i neki "Mercedes" i tako. U to vreme u kojem smo se mi tada nalazili je bilo prilično kasno. Znači, ja mislim da je to bilo vrlo, vrlo kasno. Da li je to 22.00 ili 23.00 časa, to ne mogu... ali znam da je izuzetno kasno bilo kad smo to sve regulisali i kada smo, ovaj, jednostavno pripremili da se... posle je naša komanda preduzela mere da pošalje druge organe koji će voditi konvoje prema Srbiji i prema Hrvatskoj, i tako dalje. Kasno je bilo. To je suština.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo povodom ovog zadnjeg odgovora, da li vam je poznato, da li je tim civilima ponuđeno da idu ako neko želi pravac Hrvatske, ako neko želi, pravac Srbije? Da li ja to dobro tako shvatam?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, njima je to... Oni su pitani. Znači, svako je bio u onom konvoju u kome se opredelio. Znači, to je apsolutno tako i bilo. Znači, kako je ko i gde je želeo, tako se i udovoljavalo. To je bilo ne... nešto što smo naj... najmanje mogli da učinimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su civili ti koji su tu ostavili automobile, koji su došli tu na "Ovčaru", tokom te večeri napustili taj rejon?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, jedan deo je otišao prema... znači, odve... odvežen je prema Sremskoj Mitrovici i Šidu, a jedan deo je, ovaj, otišao prema "Velepromet"-u. Tako... tako se sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi ovako sada, kol'ko ste otprilike, možete li da opredelite, te večeri bili na "Ovčari", vremenski?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, izvinjavam se. Procenjujući sve te aktivnosti i koliko su bile duge, ja mislim da smo bili negde šest do sedam sati - ukupno vremenski.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je Šljivančanin bio sa vama tada te večeri na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, bili smo sve dok to nije razrešeno i dok nisu ljudi, ovaj, formirani, ovaj, ukrcani u autobuse i dok nisu krenule kolone, i onda sam ja otišao sa njim u selo Negoslavci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Preći ćemo sada na 19. novembar. Da li po nečemu pamтите vaše aktivnosti 19. novembra u prepodnevrim satima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, 19. novembar je dan koji je imao dosta tih aktivnosti. I prvo počinje sa posetom gospodina predstavnika Ujedinjenih nacija (United Nations), Cyrus Vancea u jutarnjim časovima. Ta njegova poseta je vrlo bila, vrlo značajna i potrebne su bile određene mere da se preduzmu da bi mogla da se izvrši poseta koja je imala neki svoj cilj, a mi smo bili dužni da stvorimo bezbednosne uslove da gospodin Cyrus Vance i ostala delegacija budu zaštićeni od bilo kakvog uticaja. Ja sam gospodina Cyrus Vancea prihvatio tamo negde možda još u Šidu, ne ja lično, nego moja... moje snage. On je borbenim vozilom našim prevezen u selo Negoslavce, u komandu Operativne grupe Jug, gde je boravio određeno vreme sa komandantom i ostalim članovima komande, a zatim je uz određeno obezbeđenje krenuo prema "kasarni Vukovar". Dalje nisam pratio aktivnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi znate samo ono što se dešavalo u rejonu Negoslavaca...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... vezano za tu posetu, tako da dalje neću ni da vas ispitujem u vezi toga. Moje sledeće pitanje je: Da li ste se vi tokom tog dana i kada videli sa Šljivančaninom, i šta je bio, da kažem, tema tog vašeg susreta? O čemu... o čemu ste razgovarali tad?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo se sreli obično, kako sam rekao, posle referisanja. U toku toga našeg razgovora, on je meni znači... prvo interesovao se kako je gospodin Cyrus Vance dočekan i kako je se izrazio povodom stanja koje je video i mera koje smo preduzeli. On je tu meni rekao da je bio zadovoljan, s onim šta smo njime... mi prema njemu priredili, i što smo ga dočekali, i što smo mu obezbedili garanciju i bezbednost u vrlo teškim uslovima. Ali ono što je jako bitno u tom momentu, ja sam njega obavestio o nekim drugim problemima koji su nastali tokom tog 19. o kojim on nije bio upoznat. Svi naši konvoji koji su bili upućeni prema Hrvatskoj su

se u popodnevnim časovima, negde oko šest sati, sedam, vratili nazad, jer hrvatske snage nisu htele da ih prime. I ovaj jedan konvoj koji se vratio iz Županje, stacioniran je ponovo na "Ovčari". I tu su bili problemi da se obezbedi hrana i voda - da bi ti ljudi mogli da prežive do sledećeg jutra. I tu su bili malo.... komanda je preduzela sve, ovaj, bilo je odneto hrane i vode, tako da... Ali ja sam predočio da nam Hrvatse snage i pored svega toga, hrvatske vlasti stvaraju probleme, jer vraćaju nam njihovo stanovništvo nazad. Pa sam ga upoznao i trebao sam da ga upoznam sa time - da zna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Posle ćemo o toj temi. Mene interesuje da li ste razgovarali nešto oko evakuacije bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Razgovarali smo i oko evakuacije bolnice, ali to je kasnije bilo, kada sam ja njega upoznao sa ovim problemima i upoznao sam ga sa problemima oko automobila gore koji su ostali. A što se tiče ovog drugog dela, posle kada je to, ovaj, saslušao me, ja sam njemu rekao... on je meni rekao u stvari, da nam predstoji jedan težak i ozbiljan zadatak u kome sam ja određen da odradim to i to. Znači, on je meni pripremio da sutra, znači 20. - priprelim autobuse, da se javim u bolnicu, gde ću prihvatati izdvojena lica i sa zadatkom da ih prevezem u "kasarnu Vukovar" a zatim da, kad budem sve prevezao, organizujem konvoj za Sremsku Mitrovicu. To je bio detaljan i tačan zadatak koji sam ja dobio to veče od njega. Znači, da još jednom, ako doz... dozvolite, znači - određen sam da dođem u bolnicu sa jednim brojem autobusa, da lica koja budu izdvojena iz bolnice prevezem u "kasarnu Vukovar", tu organizujem obezbeđenje i konvoj, i izvršim... odnosno da se upute u pravcu Sremske Mitrovice. To je bio osnovni zadatak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je, vezano za taj zadatak sutrašnji, u bilo kom trenutku gospodin Šljivančanin pomenuo reč "Ovčara"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ma ne. Mislim, uopšte nije bilo govora o "Ovčari". Znači, zadatak je izuzetno jasan bio: da iz bolnice prevezem ljude u "kasarnu Vukovar". To je izuzetno... mislim "Ovčare" nigde nije bilo ni... ni u snovima, što bi se reklo po našem jeziku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate ko je trebao da obezbedi autobuse i gde ste se obratili za autobuse? To ćemo pričati kada dođemo na 20. ali sad samo kad smo kod ovog zadatka, da li nešto znate o tome?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sve je to bilo regulisano verovatno na... na, ovaj, komandi. Uglavnom, autobuse je obezbedio načelnik saobraćajne službe, pukovnik, potpukovnik je bio tada, Lončar. On je obezbedio meni autobuse; vojska, odnosno vojni policajci su bili obezbeđeni iz Drugog bataljona vojne policije, pod dva, tako da je meni sve to bilo pripremljeno ispred mog komandnog mesta u selu Negoslavce - kada sam ja jednostavno samo ušao u svoje vozilo i krenuo na izvršenje zadatka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Taj večernji razgovor sa Šljivančaninom, taj 19., da li se govorilo o broju autobusa, da li ste i tad nešto s njim pričali o broju autobus, o broju lica, ili ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nismo mi znali ni koliko čega ima, ni o broju, znači, uopšte nije bilo govora o broju autobusa, ali smo govorili da treba da

pripremimo vozila za prevoz izdvojenih lica. Uopšte niko nije imao predstavu koliko tih lica ima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ću vas pitati nešto za taj termin "izdvojena lica". Pitanje: Da li u prethodnom periodu ste vi kao organ bezbednosti imali saznanja ko se tu u bolnici sve nalazio, i zašto je korišćeno to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa imali smo mi saznanja. To je normalno. Znači, pretpostavljena naša ovaj Uprava bezbednosti je stalno načelniku bezbednosti dostavljala informacije koje je ona dobijala o stanju i o nekim kontraobaveštajnim merama koje se preduzimaju, i o stanju uopšte... u zoni naših borbenih dejstava, tako da su te informacije stizale - da je padom Vukovara veliki deo boraca, odnosno pripadnika Zbora narodne garde, koji nije želeo da se preda, a imao je mogućnosti, izvršio na neki način, ovaj, maskiranje – presvukao se, i da se najverovatnije nalazi u jednom od objekata, pored nekih drugih - i u bolnici. Znači, da u bolnici ima pripadnika Zbora narodne garde koji su odbacili oružje, presvukli se, i prešli u bolnicu da iskoriste bolnicu kao objekat za kasnije izvlačenje preko Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross). Mi smo i drugim merama imali podatke koje smo sami prikupljali: prisluškivanjem razgovora, kontaktiranjem nekih naših izvora i tako dalje. Znači, imali smo sigurnih podataka da se taj način, znači - oni koji nisu hteli da se predaju, da su odlučili na taj način da, ovaj, naprave tu, taj jedan pokret... znači, maskirali su se u... u vidu bolničkog osoblja i tako dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje: Da li ovo kad ste rekli malopre, znači "izdvojena lica", da li se to odnosi na ta lica koja treb... su trebala da se izvedu iz bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, sva ona lica koja nisu bili ranjenici, bolesnici ili nije bilo osoblje bolnice, to su bila lica kojima je trebalo utvrditi identitet, jer je stvarno bilo u bolnici previše lica koja ne pripadaju bolnici. I to je bila jedna mogućnost i opasnost da, ako to ne uradimo, napravimo neki ekces, jer te bezbednosne mere koje su bile potrebne da se sprovedu prilikom izvlačenja ranjenika, ne budu obezbeđeni i da bude... nastane neki problem, a što je osnovni zadatak bio jednog dela organa bezbednosti u tom... na tom delu posla, je obezbediti uslove da se sve te radnje oko ranjenika i bolesnika odrade bez ikakve opasnosti po njihov život, a i onih ljudi koji učestvuju u evakuaciji, znači - naših snaga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li u to vreme kad ste razgovarali sa Šljivančaninom, da li ste imali informacije da li su jedinice Operativne grupe Jug već bile tada u bolnici, pre toga?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Naše jedinice su stigle negde u podne, 11.00 sati tog istog dana. Ja sam znao i video sam kad sam, ovaj, kasnije kad sam dolazio - video sam ih da se nalaze u... u... na izvršenju zadatka. To su uglavnom te jedinice... to je naša jedinica iz Drugog bataljona vojne policije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi te večeri išli na "Ovčaru" i ako jeste, kada i s kim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam te večeri bio na "Ovčari", 19. uveče, zbog onog što sam ja malopre nago... nago... nagovestio - da sam upoznao

Šljivančanina sa tim licima, konvojem koji se vratio, i da smo imali određenih problema sa privatnim vozilima koja su bila gore ostavljena. I zato smo otišli da vidimo kako se... kakve su mere bile preduzete gore i da... da vidimo kako da rešimo taj problem, da ta vozila sklonimo sa tog položaja, jer je snaga za obezbeđenje bilo nedovoljno, a opasnost je postojala da to... u to vreme preuzmu i razgrabe oni ljudi kojima to nije trebalo, niti su mogli to da rade. Znači nisu... bili su...bilo je... bilo je rizično ostaviti gore vozila, jer je postojala opasnost da se to opljačka. I mi smo negde tada, posle referisanja, posle svih ovih razgovora, otišli ja i on zajedno gore da sagledamo tu situaciju. To je trajalo jedno pola sata, dvadesetak minuta. Mi smo došli gore. Pošto je to rejon druge jedinice, njihovi organi su nas zaustavili. Kad su dobili odobrenje da nas puste, mi smo ušli. I tamo su majora sačekali neki... sačekao ga je jedan starešina koji mu je predao raport.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste vi radili tu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se odma' nalazio pored vozila i... osmatrao sam, baš sam gledao, ovaj, kako rešiti ta... te automobile koji su nam zaostali gore. Više sam na to obratio pažnju. A oni su šetali putem prema autobusima gore, i prema hangarima gore, i razgovarali su. O čemu su razgovarali, nije mi bilo poznato. Uglavnom, posle dvadesetak minuta razgovora sa njim, major se vratio i rekao da je ovde sve u redu i da moramo ova vozila da razrešimo, tako što ćemo organizovati da se prevezu u "Velepromet" u toku sutrašnjeg dana, jer je vrlo bilo rizično, i on je zaključio - da gore ostanu. I tako se taj razgovor završio. Mi smo seli u naš automobil i vratili se nazad u selo Negoslavce. Ja na moje komandno mesto, on na svoje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li ste tu videli možda nekog od teritorijalaca tom prilikom, Vukovara?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se. Bilo je tu nekoliko ljudi, ali ne bih mogao da tačno kažem ko... ko je bio od njih, ali bilo ih je, jedno sedam, osam njih, jer su oni ina... inače bili zainteresovani da odaberu koje vozilo, pa u tom smislu je Šljivančanin s njima razgovarao – da... da to ne može niko da uzima i da su ta vozila privremeno oduzeta i da se ne mogu privatno uzimati, i da će ona biti predata u "Velepromet" kao u to vreme - jedan centar koji je bio određen za te stvari.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao u onom, što ja kažem, opštem delu, pre ovih dešavanja 18. i 19., da li ste vi u to vreme poznavali Miroljuba Vujovića i Stanka Vujanovića? Da li ste s njima imali kontakte? Znači, govorim period tokom ratnog dešavanja pre 18.?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, samo malo sačekajte.

ADVOKAT LUKIĆ: Ovaj, greška je u prevodu na engleski jezik, 18. stranica, 14. red: "Da li ste poznavali...?"

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: to je moje pitanje: Da li ste poznavali, da li ste znali za Miroljuba Vujovića i Stanka Vujanovića?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam njih... sada "poznavati" je to širok pojam. Znači, ja sam njih video nekoliko puta... u početku, znači - dok ta borbena dejstva nisu krenula, kad su oni... izvodili borbena dejstva, ja nisam imao šanse da ih vidim. Ali sam ih video možda u... nekoliko puta, pet do šest puta sam ih video u prolazu. Inače, nismo se poznavali kao ljudi, nismo nešto posebno razgovarali, ali sam čuo i znao da oni postoje kao takvi, i vode određene borbene grupe. To sam znao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Milan Lančužanin zvani Kameni...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ...i odred Leva Supoderica, da li vam to nešto znači?

Da li ste njega poznavali?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To se odnosi na svu trojicu. Znači, ja sam njih... za njih čuo. Kažem, nekoliko puta sam ih možda video, ali znao sam da su bili komandanti, znači ova dvojica odreda Petrova gora, a da je ovaj Kameni bio komandant tog odreda... odreda Leva Supoderica. Tako su ga zvali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo preći na dešavanja 20. Tu ima dosta, da kažem, vaših aktivnosti. Pa počnimo od jutra. Šta se sećate, po čemu pamtite 20. novembar ujutru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ću pokušati da to, sa ove distance, na najkraći način, ali... iznesem ono što ga se dobro sećam i što je po mom viđenju i pamćenju realno, tačno, i istinito. Teško je sve to sada... ja sam se sve vreme pripremao i razmišljao o tome, ali verujte mi da je toliki period prošao, da je malo teže dati odgovor onakav kako treba, a znam da treba poštovanom Sudu da bi mogao da donese pravu odluku. Ali ja ću pokušati da to kroz nekoliko reči opišem - kako se to dešavalo i gde je me... moje mesto i uloga bila u svemu tome. Znači, 19. uveče, po razgovoru sa gospodinom Šljivančanin ja sam, znači, dobio taj zadatak koji sam preneo. Ja sam 20. ujutru, negde oko 06.00 časova, rano znači pre, zato što je to kasnije teško bilo kad ožive sve te jedinice i kreću se tim pravcima, zato sam i poranio da izbegnem gužvu, da stignem na vreme u bolnicu. Znači, ja sam sa šest autobusa vojnih, vozači su bili civili, i sa dva vojnika policajca u svakom autobusu, sa mojim vozilom na čelu - Puch, i vozačem krenuo i došao u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Ja želim da imamo neki sled, pa da se ne vraćamo posle. I malo sporije. Gde ste preuzeli te autobuse?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Autobusi su mene čekali znači ispred mog komandnog mesta, u VES Negoslavce, na putu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde su bili vojni policajci...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... tada?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, oni su bili u autobusima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, ispred vašeg komandnog mesta, imamo šest autobusa i u svakom autobusu već tada po dva policajca, je l' tako? Tako sam...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo dalje.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, stigao sam u bolnicu. Ja sam usput, znači usput je... put je taj do bolnice izuzetno bio iz... izranjavan od granata. Bilo je... znači bilo je svega i svačega na putu. Međutim, ipak smo prošli i znam da smo prešli preko jednoga mosta koji je bio onako delimično oštećen, i stigli smo do bolnice. Tu smo... tu sam ja parkirao autobuse, znači na tom putu koji je ispred prijavnice - do same ograde sam izvršio parki... izvršio parkiranje autobusa u jednom nizu, onako što se kaže, vojničkom poretku.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja bih sada da pogledamo. Samo trenutak jedan. Sada bih jednu fotografiju da stavimo na ekran, poštovani Sude, pa da nam svedok objasni. To je iz seta dokaza 170, fotografija broj 5.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, je l' prepoznajete ovaj prostor?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo, ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih zamolio poslužitelja da svedoku da olovku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da nam nacrtate po vašem najboljem sećanju gde su bili parkirani... Ovo je vukovarska bolnica, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, sada ćete na ovom ekranu da nacrtate... slobodno crtajte, ništa...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ovo... ovo ovde...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR:... ovaj veliki objekat je bolnica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, gospodine Vukašiniću. Ništa nam ne znači kad tako pokazujete. Mi to ne vidimo. Moraćete da nacrtate, da crtate po toj slici...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... slobodno, i onda... mi ćemo imati na ekranima. Nacrtajte gde su bili parkirani autobusi po vašem sećanju?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Evo ovde su bili parkirani, znači ovde pored same ograde, od ove kućice pa negde do ovde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posle ćemo opisivati ove ljude koji su ulazili u autobuse ali... Označite brojem 1 ovu liniju?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: ... (svedok obeležava) ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li na ovoj slici možete da prepoznate gde su u odnosu na te autobuse stajali ti ljudi koji su kasnije ulazili u autobuse kad ste vi došli, odnosno ne kad ste došli, nego dok ste bili tu u tom prostoru? Da li možete da na ovoj slici to...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Evo, ja ću tu da povučem jednu liniju, to bi bila linija 2. Znači, na ovom jednom delu koji ide strmo prema ulazu u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možda ova slika ne može svedoku najbolje da objasni. Vi ste rekli deo koji "ide strmo prema ulazu"...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, dole do, ovaj, to je neki, kako da kažem, nadvožnjak, ono za ulazak kola Hitne pomoći prema ulazu u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, možemo li ovo da uvedemo u dokaze, ovu fotografiju?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Kao dokazni predmet broj 859, Časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, jedno pitanje. Da li ste to jutro kada ste polazili iz Negoslavaca, kada ste bili u putu od bolnice, a i kasnije, čućemo kad ste bili pošli iz bolnice, da li ste negde videli vozila predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta u tom periodu vašeg tog puta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U tim jutarnjim časovima nisu bili. Ja ih nisam video. Znači, kad sam stigao u bolnicu, nisam ih video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

(Pretrեսno veće i sekretar se savetuju)

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se gospodine Lukiću, ali fotografija nažalost nije sačuvana.

ADVOKAT LUKIĆ: Mali problemi s tehnikom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nacrtajte ponovo liniju gde su stajali autobusi i označite to brojem 1?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: ... (svedok obeležava) ... Pa evo ja sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I sada nacrtajte gde ste videli da stoje ti ljudi koji treba da se ukrcavaju u autobusu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je ovaj deo ovde. To je taj deo. Tako.

ADVOKAT LUKIĆ: Evo, svedok je sada u drugom pokušaju bolje osvežio pamćenje. Možemo li da uvedemo ovo sada... dokument u dokaze?

SUDIJA PARKER: Ova poboljšana fotografija biće uvrštena u spis.

ADVOKAT LUKIĆ: Jesmo dobili broj, samo nisam video? Jesmo? Aha, hvala. Da, da, da. Možemo da nastavimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, kad ste došli do bolnice, šta zatičete, kakva je situacija?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam došao do bolnice, zatekao sam sledeću situaciju: na ovom prostoru koji sam obeležio sa rednim brojem 2 bila je izdvojena grupa lica. Kol'ko ih je bilo ne znam, ali je bila izdvojena već jedna grupa lica. Sa druge strane, ispred me... mo... ispred mojih autobusa ovamo preko puta ulice, bila je jedna grupa pripadnika TO. I u tom trenutku ništa se nije dešavalo. Znači, ta je slika tako izgledala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U tom periodu, gde ste se vi uglavnom nalazili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se u tom periodu uglavnom nalazio ispred prijavnice, stajao sam ispred, kretao sam se od mog... od mog prvog autobusa do prijavnice i do rampe koja stoji ispred prijavnice, i čekaio momenat da primim zadatak kada ću... kada će ta grupa krenuti prema meni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste možda videli ko tu vrši pretres, ako je vršen pretres? Da li ste bili u prilici to da vidite? Da li ste videli tu nekog od vojnika ili starešina?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Tu nije bilo nikakvog pretresa. Znači, oni su verovatno, po nekom mom sadašnjem shvatanju bili pretrešeni. Znači, oni su stajali ljudi. Znači, niko nije bio pretresan tu na, da kažemo, tom pu... na, na tom putu. To je jedno ovako betonsko, ovaj, uzvišenje, gde su bili onako u jednom koridoru postrojeni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi ulazili u samu zgradu bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Znači, ja nisam ulazio u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste u tom periodu ulazili u prostor dvorišta bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, ulazio sam znači preko rampe do prvih grupa ovih izdvojenih lica, znači do jedno pet do šest metara unutra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli u tom periodu dok ste bili tu Šljivančanina i gde?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, u tom periodu kada sam ja bio tu, nisam ga video, ali kasnije sam ga video da je izlazio iz bolnice i vraćao se - nekoliko puta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To kada kažete kasnije, je li to je pre odvođenja autobusa ili posle? Da tu budemo precizni, da li ste u tom periodu znači do odvođenja prve grupe autobusa videli Šljivančanina?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Posle. Posle odvođenja prve grupe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je komandovao ukrcavanjem ljudi u autobuse?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pošto sam znači, ovaj, dobio signal od kapetana Simića da je ova grupa završena i da može da se ukrcava, ja sam je prihvatio i ja sam je lično ukrcavao, onako polako, jedan po jedan, ovaj, ulazili su u autobus, i popunjavali sedišta od prvog do zadnjeg.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pomenuli ste kapetana Simića. Možete li nam reći šta je on tu po vama radio, i šta... kakav ste vi to kontakt imali sa njim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: On je kol'ko je meni poznato, sa svojom četom obezbeđivao bolnicu, i u tom smislu je on sarađivao sa mnom da ova grupa koja je izvršen trijaž, verovatno i pretres, da ja njih mogu preuzeti. I tako, u tom smislu smo sarađivali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli možda još nekog starešinu tu iz... u tom periodu - iz Gardijske brigade... Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, video sam. Znači, sećam se samo ovih mojih kolega koji su sa mnom radili. Znači, bio je Karan, major, Mladen. Video sam kapetana Paunovića... Radoja, video sam Simića, video sam neke njegove komandire.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Video sam neke iz sanitetskog našeg, ovaj, bolnice, i neke lekare, i tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao, da li vam je bilo poznato, da li ste videli, i upoznali prethodnog dana da su došli neki oficiri iz Uprave bezbednosti, iz bezbednosti Prve armije? Da li ste imali vi lično susret sa njima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imao susret, ali s obzirom da sam na komandnom mestu, to je registrovano. Znači, uveče su... grupa oficira iz Uprave bezbednosti je stigla na komandno mesto, i to je registrovano kod mene preko prijavne službe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Vukašinoviću, kako ste vi bili obučeni tom prilikom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam bio obučen u maskirnoj uniformi. I imao sam pištolj i opasač, i nosio sam NATO šlem, i ispod, kad ga nisam nosio, nosio sam ovu takozvanu našu "titovku" sa petokrakom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je isti tip uniforme imao i vaš pretpostavljeni Šljivančanin, tu vrstu maskirne uniforme - u tom periodu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, istu uniformu smo nosili.

TUŽILAC MOORE: Da li bih mogao da zamolim svog uvaženog kolegu da pažljivo postavlja pitanja. Ovo je već treći put. Ja bih rekao da struktura ovog pitanja zapravo sugerise odgovor, a to je navođenje svedoka. Pitanje bi trebalo da bude: "Da li znate kakvu je uniformu nosio gospodin Šljivančanin?"

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, od vas se traži da budete pažljivi. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Samo mi još kažite gospodine Vukašinoviću, koliko ste vi visoki?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam visok 190 santimetara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još malo ću vas pitati oko ovog ukrcavanja. Koliko sam ja shvatio, vi ste rekli da ste popunjavali kako su pristizali u autobuse, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tokom tog ukrcavanja u autobuse, da li je tu bilo bilo koga drugog, da li je tu bilo koga drugog osim vojnika, vojnih policajaca i vas starešina - u tom prostoru ispred autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam... znači ispred autobusa, od same rampe pa ispred autobusa - niko nije bio osim mojih policajaca i... i mene. A s druge strane ulice bilo je... znači, to je jedno desetak metara od mene, stajali su neki pripadnici TO.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli pripadnike TO u prostoru dvorišta bolnice, u tom periodu dok ste vi tu bili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu bili u prostoru bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste u tom periodu kad ste tu bili, osim autobusa - videli da tu ima parkirano nekih drugih vozila?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo nikakvih vozila na putu gde sam ja bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Konkretno - kamiona i sanitetskih vozila, da li ste tu videli tada?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sanitetskih vozila je bilo, ali na drugoj strani bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste u tom periodu dok ste tu bili, videli da je tu do autobusa doveden neko na nosilima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste u tom vremenu, dok ste tu bili sa tim autobusima, videli da tu ispred autobusa ima žena?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nema. Nikoga nije bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste u tom prostoru gde ste se vi nalazili, čuli neke pretnje upućene ljudima koji su se ukrcavali u autobuse?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, bilo je... bilo je nekakvog razgovora, gundanja i tako dalje, ali još je to bilo rano, i tako da nije nešto posebno. Zviždali su tako, dobacivali, ali nije ništa posebno bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je neko uputio reči, da su se tu čule reči: "Poješće ih mrak u sred bela dana"? Da li vas vraća sećanje na takvu neku rečenicu da neko govori?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste u bilo kom trenutku dok ste tu bili s autobusima, videli Šljivančanina da izlazi ispred autobusa u tu zonu van ograde bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Bogdan Kuzmić?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da li vam znači nešto ime Kovačević Darko, zvani Drka?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, s obzirom da ona druga sesija nešto možda kraće traje, a sad bih krenuo na drugu temu, možda bi bilo dobro da... malo ranije? Zato što je druga sesija, kol'ko ja znam, do 15 do jedan, pa mislim da... da je onda... taman bi bilo korisno da...

SUDIJA PARKER: Ne, sledeća sesija... Izvinite, da, sledeća sesija je do 12.45 časova, sat ranije nego inače. Onda ćemo sada da imamo pauzu, gospodine Lukiću. Nastavićemo u 11.55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se što kasnimo, ali zadržao me jedan posao i zbog toga kasnimo 10 minuta. Greška je isključivo moja. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, da li ste vi u jednom trenutku napustili taj prostor ispred bolnice? Kako se to desilo, i kako je to išlo dalje? U par reči, pa ćemo onda ići kroz pitanja?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam ja ukrcao sva tri autobusa, znači... kada sam napunio sva tri autobusa, pošto još nije bilo više nikoga tamo verovatno, procenio sam da bi trebalo da odvezem ovu grupu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Kol'ko ste vi autobusa doveli ispred bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Šest.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da se ulazilo po redu popunjavanja autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad nam kažite... Ja sam, kol'ko sam shvatio, da... da vam ja ne sugerišem, kad ste doneli odluku i kol'ko je autobusa pošlo u toj prvoj, ja ću reći, prvoj grupi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam tu grupu koja je bila izdvojena i stajala je već, znači obrađena, da kažemo, pretresena grupa, ja sam njih utovario. I kada sam popunio tri autobusa, više nije bilo. I onda sam odlučio da ovu grupu koja je već popunjena u autobusima, prevezem - da ne čeka tu i nema razloga da čekamo sledeću, da li će ih imati, kol'ko će ih imati - nisam znao. I ja sam odlučio da ih povedem u "kasarnu Vukovar". Tako sam i uradio, okrenuo sam moje vozilo, i sa ta tri autobusa krenuo prema "kasarni Vukovar".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je po vama autobusa onda ostalo tu na licu mesta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tri. Ostala su tri autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja moram da budem ovde precizan. Vi znate da sam vam ja predočio u pripremi da... a to vam je predočeno i na Beogradskom suđenju, da postoje lica koja tvrde da je svih šest autobusa otišlo odjedanput, i ja sam vam to predočavao, i još jedanput ću vas pitati: Da li ste sigurni u to što smo sada čuli, da ste vi odveli sa sobom u prvoj grupi - tri autobusa napunjena... sa ljudima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno siguran, jer sam ja to lično radio, i smatram da ja to najbolje znam. Tvrđim ovde pred vama, poštovani Sude, da sve to... druge priče ne slažu se, i ja mislim da je ova moja najtačnija, jer ja znam šta sam radio. Ja sam, znači, odvezao tri autobusa popunjena, i rekao sam da je to otprilike bilo oko 100-150 ljudi, i odvezao pravac "kasarna Vukovar".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li otprilike da kažete koje vreme, vi ste se ogradili da ne možete... ali otprilike koje vreme je to bilo kada ste vi pošli put kasarne - sa tom prvom grupom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u nekim izjavama davao, ali pretpostavljam da se tu kreće negde oko 10.00 časova pre podne. Kol'ko se sećam, moglo bi to vreme da bude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koji je pravac bio vašeg kretanja ka kasarni, u odnosu na pravac kojim ste došli? Da li ste se istim putem vratili... u kasarnu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, tu izbora nije mnogo bilo. Znači, bio je jedan put. Istim smo se putem vratili, preko mosta do "kasarne Vukovar".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam sada po svom sećanju reći gospodine Vukašinoviću - kad ste došli u kasarnu, gde su stajali autobusi ti, i šta se dalje dešavalo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam stigao u kasarnu, ušao sam na kontrolno-propusnu stanicu koja je stajala na ulazak u kasarnu. Bila je rampa koja je bila pokvarena, znači stajala je u vertikalnom položaju. Ja sam ušao u krug kasarne i parkirao autobuse u jednom kružnom toku koji se nalazi u toj kasarni i stao... stavio... ostavio sam ih u jednom kružnom toku jedan iza drugog, u jednom, da kažemo, nizu, na jednom propisanom odstojanju jedan od drugoga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U kom ste vi vozilu bili kada je ta, 'ajde reći ću, kolona išla iz bolnice ka kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao svoje vozilo Puch, i išao je ispred kolone.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta se dešava kad ste došli u kasarnu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam stigao u kasarnu i parkirao autobuse, odmah sam primetio da su iza mene stigla i vozila... ovi... putnička vozila, u kojima su bili pripadnici TO Vukovar. I oni su ušli u kasarnu peške, znači - ostavili su vozila na putu. Ušli su peške i stajali su naspram autobusa. Ja sam, kad sam izašao iz svog vozila, video da... da ih ima malo više. Znači, bilo ih je negde, po mojoj nekoj slobodnoj proceni tada, 30 do 40... pripadnika TO. I oni su bili tu ispred autobusa, znači sa strane stajali, i počeli su da negoduju, da prete ljudima koje su prepoznavali u autobusima. To su verovatno bile njihove komšije i prijatelji... dok su živeli u miru i tako dalje. Znači, pokazi... pokaza... pokazivali su neku agresivnost u smislu... da su ih prepoznali i da su... želeli na neki način da im priprete za sve ono što su učinili u nekom vremenima u kojima su to radili njihovim komšijama, sebi, i tako dalje. Tako da su oni prepoznali tu neke svoje, ovaj, komšije koji su prema njima imali neku obavezu, dug. Tako da je uglavnom... bila je ona psovka, vika i... jedna pretnja koja je bila ispu... ispunjena velikim galamama i psovka. U tom smislu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su oni pokušavali da uđu u autobuse? Da li su ulazili u te autobuse?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam znao da oni to neće smeti i nisam ni dozvolio. Znači, autobusi su bili zatvoreni; policajci su bili na vratima, i nisu imali mogućnosti, jedino da napadaju i razvaljuju autobuse. Ali znači, nisu mogli da uđu u autobuse apsolutno. To je bilo, ovaj, obezbeđeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao samo prethodno, pa da i to raščistimo... raščistimo, odnosno da čujemo vaše svedočenje. Da li je u pratnji tih autobusa, osim vojnih policajaca, u autobusima bilo i vojnih starešina?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Jedini starešina sam bio ja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. U pogledu daljih dešavanja, da li ste vi preduzimali neke mere? Šta ste vi radili dalje sad u odnosu na tu situaciju ispred autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Procenjujući tu situaciju, video sam da su agresivni, i odmah sam, pošto je tu bio komandir čete vojne policije - gospodin kapetan Predojević, on je inače i obezbeđivao tu kasarnu, ja sam ga pozvao. I on je bio onako iznenađen sa mojim dolaskom i sa ulaskom ovih pripadnika TO. Ja sam njemu rekao da je to zadatak koji treba da se izvrši u toku današnjeg dana, i da ćemo najverovatnije odavde organizovati transport za Sremsku Mitrovicu, i da treba, pošto ja moram da se vratim ponovo u bolnicu, da treba da obezbedi ljudstvo u autobusima da ne bude, ovaj, maltretirano slučajno ili bilo kakav postupak prema njima. Znači, apsolutno da ne može niko prići ljudima koja... licima koji se nalaze u autobusima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, da li je tu bilo još nekih starešina u to vreme, u kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, čuo sam. Tu je bilo naše IKM. Komandant operativne grupe je po padu Vukovara, a i pred pad, ovaj, svoje istražno... istražno-komandno mesto formirao u kasarni zbog svoje namene koju je imao tada. Bio je znači major Lukić, i bio je potpukovnik Panić, koji su bili verovatno u kasarni. Ja ih u krugu nisam video, ali znam da su bili tamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je... ovde piše u prevodu da ste rekli da pretpostavljate, a vi ste rekli da ste znali da je on... da su... da su oni bili tamo. Mislim na Panića i Lukića?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, to je IKM. Ja... on je bio komandant IKM-a. Ja pretpostavljam... znači, verovatno... pod... podrazumeva se da on bude tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da je Panić tada tu kad ste vi bili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, čuo... znači, čuo sam da je Panić u kasarni od Mladena Predojevića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Šta se dalje dešavalo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: I ja sam odma' insistirao, pošto sam tražio među njima vođu, i uočio sam da je tu bio gospodin taj komandant njihov - Vujović.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo. Kažete "među njima", među... u kojoj grupi ste uočili tog čoveka, da budemo precizni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U grupi TO.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta se dalje dešava?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: I rekao sam mu da utiče na svoje borce i da pokuša da smiri situaciju i da ih izvuče iz kasarne, a da ja imam druge obaveze prema bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakva je bila njegova reakcija?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa on nije nešto posebno reagovao. Gledao me je onako kao - to nije ništa, i tako dalje. Ali nije, u tom trenutku nije posebno reagovao, na šta sam ja insistirao - da stvarno utiče na njih i da prekinu da galame i da psuju, i tako dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je tu došlo u nekom trenutku i do, da kažemo, ozbiljnijeg sukoba vas sa njima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Dolazi do ozbiljnijeg sukoba u momentu kada dolazi vozač gospodina Šljivančanina i donosi mi jedan spisak, papir na kome piše kol'ko treba lica da se vrati u bolnicu. Na tom spisku bilo je 20 osoba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta ste vi onda radili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao vozaču: "U redu je". Da ode da doveze jedan autobus prazan, kako bi njih prebacio u taj autobus. A u međuvremenu, ja sam išao od autobusa do autobusa i prozivao i pronalazio te ljude - da vidim da li su u autobusima. Kada sam ih sve pronašao, onda sam im rekao da se privuku ka prednjim vratima, a da ću ja posle jednog po jednog izvlačiti i preba... prebacivati u ovaj autobus koji je u međuvremenu stigao. Oni nisu znali uopšte gde će da ih... gde će da se vode, nego – jednostavno su čuli da treba da se jave. Oni su se javljali kako sam ja prozivao. Kada je to... kada je autobus stigao, ja sam ga privukao na jedno desetak metara, negde na sredini između ovih... sva tri autobusa, da bih imao neko skraćeno rastojanje, da bih mogao što pre da ubacim ljude ove koje sam prozvao. I išao sam prvo prvi autobus, izvukao sam ljude, pa drugi, pa iz trećeg, i ubacio u autobus. U tom izvlačenju i prebacivanju, bilo je još više aro... arogancije i pokušaja da se nanese neki udarac od ovih okupljenih lica, koji su udarali, uglavnom tad nisu imali nešto posebno, osim rukama, i tako. Tako da je tu bilo nekoliko udaraca po nekom pojedincu, a i po meni, verovatno. Ne znam koliko, ali bilo je, zato što nisu mnogo pazili. I tu sam se ja malo sukobio s njima, ali uspeo sam da savladam taj problem, i opet su oni odustali, i čekali su neku drugu priliku šta će da rade, ne znam. Ja sam insistirao da oni izađu iz kasarne, preko Vujovića. Međutim, i dalje su bili tu. U međuvremenu je taj gospodin Vujović otišao iz kasarne. I...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Par pitanja imam vezano za ovo, pa onda ćemo da idemo dalje. Je li ste još nešto hteli da kažete baš vezano za ovo prebacivanje autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. I... ne. Hteo sam da kažem - i onda sam krenuo sa autobusom nazad prema bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ćemo... Sad ćemo na tu temu. Samo polako. U toj grupi tih teritorijalaca koji se tu, 'ajde da kažem - negoduju, da li je među njima bilo, da li ste videli da je među njima bilo i vojnika JNA, redovnih vojnika, kako mi kažemo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja kol'ko se sećam, redovni vojnici su bili okolo autobusa, i jednostavno blokirali da oni ne mogu udarati ili napadati autobuse. Znači, oni su bili i nisu, kol'ko se ja sećam, nisam primetio da su naši redovni vojnici tako, ovaj, pridruživali im se, kako neki kažu – smejali se i tako. Kol'ko se sećam, nije bilo toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli da tu stoje neke starešine, vaše kolege, koji su... koji se smeju i koji su pasivni u celom tom dešavanju?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku nije bio niko osim mene i Mladena Predojevića. Prema tome, ne znam koje su to starešine koje su mogle da se smeju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko sam ja shvatio iz vašeg svedočenja, i vi ste tu u tom prebacivanju dobili izgleda po neki udarac. Je l' sam dobro shvatio?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. S obzirom da sam jak, nije mi bilo strašno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U tom periodu dok ste vi bili u kasarni, dok niste ponovo krenuli put bolnice - da li ste videli, da li je tu bilo bilo kakvih kamiona, zajedno sa tim autobusima, ili pored autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U kasarni, je l'?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U kasarni nije bilo kamiona.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, bila je jedinica ova moja, odnosno ne moja, nego jedinica kasarne, BOV-ovi su bili, a to je jedinica vojne policije. Ona je imala svoju tehniku tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli u tom periodu dok ste bili u kasarni, da je tu došlo ispred autobusa neko kombi vozilo? I da li ste videli da je bilo ko izveden iz autobusa van one vaše odluke, van onih ljudi koje ste vi izvodili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, apsolutno. Dok sam ja bio, nikoga i nikakvog vozila nije bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U periodu dok ste vi bili u kasarni, da li ste u bilo kom trenutku videli gospodina Šljivančanina u kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Bulić Milan, zvani Bulidža?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Taj autobus što je došao iz bolnice prazan, da tako kažem, da li su i u njemu bila dva vojna policajca? Da li se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je osim tih policajaca, bilo ko drugi ušao u taj autobus, ako izuzmemo ove ljude koje ste vi prozvali i ubacili u autobus? Mislím, da li je u taj autobus ušao bilo ko od vojnika i teritorijalaca, osim ove dvojice policajaca?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta se dalje dešava?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sa tim autobusom u kome sam ukrao 20 lica po spisku, vraćam u bolnicu, i dovozim ih ispred prijavnice. Tu tada zatičem puno osoblja tog medicinskog, nekih drugih ljudi. I ponovo tu uočavam Vujovića, komandanta TO i gospodina Stanka Vujanovića, tog drugog, njihovog bivšeg komandanta. I nalazim tadašnjeg majora Šljivančanina - ispred.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo pitanje, šta taj autobus koji dovodite, šta se s ona druga... da kažem - dva koja su ostala, šta se dešava?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ona druga dva su u međuvremenu bila popunjena sa ostalim izdvojenim licima, i oni su sedeli u autobusima, a zatvorena vrata - i unutra su bili policajci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je bilo sa ovih... ovim ljudima koje ste vi vratili - na taj prostor ispred bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, kada sam ja stigao sa tim ljudima, onda je major Šljivančanin razgovarao sa svakim od njih. I tu su se vodili razgovori oko njihovog puštanja. Znači, on je razgovarao sa svakim pojedincem: gde je bio, šta je radio. Onda je... onda su ti, to osoblje je davalo garancije. Svako je imao nekog svoga i... i te medicinske sestre i neki doktori, i drugi ljudi. Znači, svi su nekako, za neko lice o kome se govorilo, dali svoj stav i mišljenje da je to osoba koja nije, ovaj, umešana u nikakva borbena dejstva, ili neke zločinačke radnje i da ih treba pustiti. On je to... jednog po jednog stavljao na, da kažemo, na predmet odgovora... odlučivanja, razgovarao sa njima, i uz odobrenje i saglasnost svih ostalih, on je pustao one koji... za koje su se stekli uslovi da je... da su sve u redu i da nema nikakvih problema. Čak su i ovi komandanti TO davali kao saglasnost: "Da, može, on je u redu" i tako. Tako između njih, tri, četiri se nisu pustila, zato što su oni bili... oni su sami rekli da su učestvovali u borbenim dejstvima. I onda smo mi njih vratili u autobus. Znači, 15, 16... petnaestak ljudi ja mislim da je tu major Šljivančanin pustio kao lica koja su nedužna i nemaju nikakvih potreba da budu izdvojena. E, sada je tu...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Da se vratimo nešto. Kada ste došli iz kasarne u bolnicu, je li ste vi rekli Šljivančaninu, je li ste mu preneli informacije šta se tamo dešavalo? Jeste ga upoznali o tim činjenicama i šta ste mu sve tad rekli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam bio malo ljut. Onako, prvi put sam bio ljut, iako sam bio... ovaj, dosta tolerantan ovako, u nekim situacijama. Mislim, bilo mi je vrlo teško da tak'e stvari iz... izvršim, jer to je vrlo teško bilo u onoj situaciji, izvući ih iz autobusa i vratiti. Vidim da su bili arogantni, pa sam se bojao da ne bude nekih posledica, pa sam ga zamolio da... da to ne činimo više, da nema potrebe, jer to opterećuje dalje aktivnosti i iritira, ovaj, ponašanje tih teritorijalaca, koji su smatrali sada... procenjivali verovatno: "Evo vidite, oni njih sad puštaju. Oni će sve to da puste" i tako dalje. Pa sam ga zamolio da tak'e postupke više ne činimo, nego da idemo na osnovni zadatak, a to je da ih u kasarni organizujemo kroz konvoj i kroz obezbeđenje, i uputimo tamo gde smo i predvideli, za Sremsku Mitrovicu. I da je to tamo mesto gde će se kroz ispitni postupak, kroz identifikaciju, odlučiti ko je zločinac, ko je učesnik rata, a

ko nije, i tako dalje. U tom smislu sam ja zamolio ga da više na taj način ne izdvajamo ljude i ne pravimo... ne iritiramo oko sebe situaciju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste mu opisali šta se dešavalo u kasarni? Da li ste mu dali informacije šta je tamo bilo, ko je tamo sve bio?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, znači, normalno. Iz tih razloga sam ga i zamolio. Ja sam njemu o... opisao da imam problema sa njima, da su me pratili, da su došli u kasarnu, da su tamo ovaj, hteli tako da isto negoduju i da maltene nanose fizičke napade na njih, i tako dalje. On je se začudio, kao - otkud oni tamo? Međutim, ja sam mu rekao da su bili i da smo imali određenih problema u kasarni baš zbog toga. I zato sam ga zamolio da, ovaj, više to ne činimo. On se malo iznenadio da su oni tako se ponašali, ali je pretpostavljao da... i znao je verovatno, da u kasarni, ja sam mu rekao da ima obezbeđenje, i predočio sam mu da što se tiče obezbeđenja - da je sve u redu. Da tu neće imati nikakvih problema, ali sam ga ipak zamolio da to više ne čini. Ali sve mu je bilo jasno što se tiče bezbednosti, i da je sve u redu, ali sam ga opet zamolio, da su ipak to teške radnje koje je teško izvesti u ovim uslovima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U odnosu na ono stanje koje ste videli u bolnici kad ste došli, kažem, u jutarnjim satima, da li ste sad videli nešto novo da se tu dešavalo? Da l' se tu... ima nekih promena u odnosu na ono vreme kada ste prvi put bili u bolnici... ispred bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, normalno. Stanje je bilo... znači, ta grupa se kretala.

TUŽILAC MOORE: Da li mogu da prekinem mog uvaženog kolegu?... nije njegova greška. Ne znam da li je došlo do greške u prevodu ili ne. Ako pogledate stranicu 40, treći red: "Rekao sam mu da je bezbednost u redu, ali sam takođe upozorio da bi takve aktivnosti mogle donekle da budu komplikovane". Da li je tu reč o tome da je bio upozoren TO ili major Šljivančanin, jer po svojoj strukturi ova rečenica nije logična.

prevodioci: Primedba prevodioca: rekao sam "njemu" ne "njima".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli ste gospodine Vukašinoviću. Znači, samo objasnite koga ste upozorili o tim stvarima koje ste imali priliku da doživite u kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam upoznao majora Šljivančanina da su bili tamo i o čitavim postupcima pripadnika TO. Znači, njega sam upoznao, ali sam mu opet dao do znanja da je sve tamo obezbeđeno - ali samo da nam ne daje više ovakve zadatke - da ponovo ja idem i izvlačim neku grupu, i tako dalje. U tom smislu sam ga zamolio da prestanemo sa nekim pojedinačnim intervencijama, nego da ostane onako kako je bio prvi zadatak, da se prevezu u kasarnu, i iz kasarne dalje prema planu. U tom smislu sam ja upoznao majora Šljivančanina sa postupcima pripadnika... pripadnika TO u kasarni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad je jasnije. E sad, kažite, ovo moje prethodno pitanje: šta je sada bilo drugačije u odnosu na ono vreme kada ste bili prvi put ispred bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, sad se pojavljuju znači veća negodovanja - to je drugačije. Njihovi... da kažem, njihove parole, kao: "Evo, vidite, oni će svi... sve će njih da puste, oni su njihovi zaštitnici" i tako dalje "Oni su nama pobili našu familju tamo" - svašta su pričali i negodovali. Jednostavno, negodovali zbog ovog postupka kao, ovaj, "Oni će njih sve da puste." - u tom smislu. Tako da su ispoljavali jedno ne... jedno ne... neslaganje sa ovak'im postupcima - što je major Šljivančanin pustio ovih petnaestak ljudi. Misli se na ostale pripadnice TO... pripadnike, tu, kojih je bilo malo više u odnosu na jutarnje stanje. I verovatno ratno... ranje... rano je bilo, ali kasnije su oni pristigli, i pomerali se iz kasarne prema bolnici, iz bolnice prema kasarni, tako da ih je bilo više.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste u prostoru bolničkog dvorišta videli nešto da se počelo dešava drugačije - tada, kad ste vi došli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam onda onako sa jedne distance primetio da su tu stigli novinari. Bilo je novinara koji su dole već na ulazu prema bolnici, bilo ih je malo više - kontaktirali, kretali se, tako znači da je ta ekipa bila novinarska stigla negde u tom vremenu - kad sam se ja vratio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste bilo kada tog dana gospodine Vukašiniću išli u prostor "Veleprometa"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi lično bili na sastanku Vlade SAO Baranja, Istočna Slavonija i Zapadni Srem?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li... Šta se dalje dešavalo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, posle toga, kad smo pustili ove ljude koje smo pustili, ja sam sa ovim autobusom u kome je bilo četiri, tri, četiri i ova dva puna, znači sa tri autobusa u drugoj grupi - povezao ih u kasarnu. I kada sam stigao do kasarne, uočio sam da nema autobusa gore. Nisam ulazio u kasarnu. Gospodin kapetan Predojević me je sačekao na ulazu i rekao: "Druže majore...", ja sam pitao: "Gde su autobusi ovi ovde?" kaže: "Druže majore..." kaže "...autobusi su otišli na "Ovčaru". Ja sam pitao: "Ko je naredio da idu na Ovčaru?" Kaže: "Naredio je komandant, i rekao je da i ovu drugu grupu okrenete i da idete gore". To sam ja bio malo i začuđen ali, ovaj, sad na takav jedan odgovor nisam imao drugih razloga da ne verujem, nego sam okrenuo autobuse i krenuo prema "Ovčari".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde ste se vi u to vreme videli poslednji put sa Šljivančaninom?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Poslednji put sam se video toga trenutka kada smo razrešili tih 20, ovaj... lica koje je on pustio, u tom znači razgovoru, kad smo završili, tad smo se videli, i tek naveče kasnije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je on u tom vašem poslednjem susretu u bolnici pominjao u bilo kom trenutku reč "Ovčara"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je u bilo kom trenutku on pominjao bilo šta da se menja u onom planu koji ste pominjali - da vam je govorio za prethodni dan, da vam je rekao prethodnog dana?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Nikakvih promena nije bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta se dalje desilo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kada sam stigao u rejon Ovčare sa mojom grupom autobusa, uočio sam da su prva tri autobusa koja su stigla u prvoj grupi - bila prazna. Kad sam sišao iz mog vozila, video sam da je bilo puno pripadnika TO, takođe negde 40 - 50 ispred hangara. Video sam ovako jednu veću grupu koja se tako komešala, kretala ispred hangara. Hangar je bio otvoren. I neposredno, kako sam se okretao i gledao šta se dešava, uočio sam potpukovnika Panića, načelnika štaba... u to vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo pre nastavka, rekli ste da su ovi autobusi bili prazni. Gde ste vi vaše autobuse stavili u odnosu na ta, kol'ko sad imamo, tri autobusa, koja... koja su bila odvedena očigledno pre vas?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Stao sam u koloni iza njih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, šta se dalje dešava?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: S obzirom da sam primetio da je to ovako nešto što je van svih tokova, bio sam iznenađen svim ovim pomeranjima i video sam da je tu neki nered, ja sam ponovo bio ljut i reagovao sam i prema potpukovniku Paniću i upitao ga: "Šta je ovo i ko je ovo naredio?" On je mene gledao malo začuđeno, ali je rekao da je tako naređeno. I ja sam se okrenuo i otišao pravo u hangar - da vidim šta se dešava tamo. Međutim, tamo sam video da se jedna grupa pripadnika TO nalazi unutra, da su ti... ta lica koja su iskrcana iz autobusa u nekom stanju straha, i da su oni tamo njih šamarali, udarali, i kol'ko sam video po njima kako su izgledali, bili su uplašeni unutra - ljudi su bili uplašeni. Ja sam zaključio da je to izmešano sve, znači, da su oni ušli i da su tražili ta svoja lica koja su i onako pre toga njima pretili i tražili ih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Uočio sam komandanta ponovo toga TO – Vujovića, i odlučio sam da sve njih izbacimo napolje, da uspostavimo mir, a da bi to uradio, odlučio sam ipak da se obratim njemu da mi pomogne u tome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde ste videli Vujovića? Ispred ili u hangaru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vujović je bio ispred hangara. Tu ispred hangara ja sam ga... ja sam se obratio njemu i rekao sam mu: "Daj, ti si njihov komandant, i daj de da ovo razrešimo, da izbacimo ove ljude napolje tvoje, i da oni ne mogu da ulaze unutra i da batinaju i da ovaj, preduzimaju bilo kakve fizičke radnje prema licima koja su u našoj nadležnosti".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta se dešava? Kako je on reagovao? Šta je dalje bilo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Onda sam ja u međuvremenu pozvao, bilo je tu nekoliko policajaca iz 80. brigade - koji su takođe bili uplašeni. Bilo ih je jedno pet, šest. Ja mislim da je među njima bio i neki starešina, ali ne znam koji je bio. Ali oni su bili isto uplašeni. Pozvao sam njih, pozvao sam ove moje policajce da uđemo unutra i uz podršku komandanta Vujovića - da razrešimo to, da njih izbacimo iz hangara, a da ostanu ljudi unutra sami... U tom razgovoru s Vujovićem, on je gledao onako nonšalantno jedno vreme. Pa kao hoće da mi pomogne, pa neće, pa je... Ja sam se tu vrteo i dole i gore, i on je dobacivao kao: "Ne mogu ja ovo da rešim, ali nije to ništa" i tako dalje. Međutim, ja na kraju kad sam video da je... ne mogu sam da rešim, ja sam njemu prišao i rekao: "Znate šta, Vujoviću, ova situacija je ozbiljna, i ja tražim od tebe da pomogneš i da ove ljude izbacimo napolje. Mi nismo ovde njih doveli da vi njih prebijate, da im sudite..." i tako dalje. Tako sam tada ja njemu rekao. On je meni rekao: "Dobro. Čiji su naši, vaši?", kao u tom smislu, kaže "ja ću da ti pomognem" i počeo je da utiče na te ljude. I onda smo mi polako... gurali ih, tražili ih u onoj masi ljudi i izbacili smo ih, jednostavno, do poslednjeg smo izbacili napolje. I kad sam se uverio da nema nijednoga u hangaru, onda sam ja privukao ova tri autobusa, tako što sam ova tri prazna okrenuo prema suprotnom smeru, privukao ova tri autobusa, i onda uz pomoć mojih vojnika ubacio moje, koje sam ja dovezao u hangar - ljude. U tom ubacivanju nije bilo nekih batina, kako sam, ovaj, mogao da primetim. Znači, oni su stajali tu i galamili, ali nije bilo nekih toliko batina koje su, ovaj, mogle da se dese u onom prvom slučaju. Video sam da je po licima koje sam našao u hangaru, video sam da je bilo tuče, i da je bilo ljudi koji su krvavi, zbunjeni i tako dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Ovde imamo jednu... jednu, ovaj, intervenciju na transkript, 45. stranica, red je 11. Ovaj vaš dijalog sa Vujovićem, vi ste dakle, što mi kažemo u žargonu to rekli, pa je... možda malo nespretno uđena... uneta ta rečenica. Pokušajte ponoviti šta ste rekli... šta je Vujović vama rekao... tad kad ste tražili i insistirali da vam on pruži pomoć u tome?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa sada da se setim tačnih reči, ali znam da smo se prepirali, znam da je on rekao, kada sam ja rekao da su to naši, on je rekao... ovaj, to su kao njihovi zarobljenici. Ja sam rekao: "Ne. To su naši ljudi, i dok su u našim rukama, vi nemate s njima ništa". Mislim da je u tom smislu bio razgovor. Ali sve je bilo usmereno u tome da oni to ne mogu da rade, i da mi pomogne da jednostavno svoje ljude izvuče iz... iz tog hangara - gde im nije bilo mesto, normalno. Mislim, kol'ko se ja sećam, to bi bio neki razgovor sa njim, u smislu podrške i pomoći da razrešimo problem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko je po... po vašem sećanju tih, da ih nazovemo, teritorijalaca bilo u hangaru kad ste vi ušli unutra?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je bilo jedno petnaestak. Jedno desetak, 15 ispred, i jedno... tako, oko petnaestak, tako negde, 15 do 20 ljudi. Mislim, ne bih mogao sad tačno, ali mislim da je tu negde, ta grupa, jer kad smo ih gurali napolje, onda sam video kol'ko ih otprilike ima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A... a u tom prvom, da kažem, ulasku vašem... ja ne znam da l' ste po... Prvo, da li ste više puta ulazili u hangar?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio u hangaru sve dok nismo izbacili njih napolje, znači - unutra sam bio. Kada smo ih izbacili napolje, bio sam ispred hangara, i tu sam stajao sve dok nismo preduzeli mere da se zatvore vrata, da se uspostavi obezbeđenje. I onda sam još stajao ispred hangara, razgovarao sa Vujovićem o tim, ovaj, potrebama njegovim - da odstrani te ljude odavde i da jednostavno iritiraju... njihovo prisustvo iritira i, ovaj, u... u... ugrožava bezbednost ljudi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli potpukovnika Panića i dalje, da li je i dalje tu bio kad ste razgovarali sa Vujovićem?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Potpukovnik Panić posle onog mog kratkog obraćanja njemu je otišao. Nije se zadržao tu. Otišao je. U kom pravcu, ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, da li ste u tom periodu dok ste bili u hangaru, dok ste bili ispred hangara, tu možda videli potpukovnika Vojnovića?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja tog čoveka možda sam u prolazu nekada video, a inače ja lično tog čoveka ne bih mogao da prepoznam, niti znam kako izgleda. A znam da je komandant brigade. To sam znao. Ali nismo imali prilika da se vidimo, zato što je to nova jedinica koja je došla u te... tih dana u naš, ovaj, u našu zonu, tako da ja sa njim... sa tom jedinicom nisam... i ja sam čuo o njima, ali nisam ih poznavao, nit' sam imao kontakta sa njima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate u tom periodu da vam se bilo koji starešina JNA obraća tu na tom prostoru, i da li se vi bilo kom starešina JNA tu obraćate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je čista neistina. To je čista neistina. Niko se meni nije obraćao, nit' sam ja se obraćao nikome, osim tom gospodinu Vujoviću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, kada su ta lica, ti teritorijalci izbačeni iz hangara, kakve su mere dalje preduzete? Šta se dalje dešava u pogledu tog hangara i bezbednosti tih lica?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, veliki deo, to sam ja zaključio kad sam obavio razgovore sa Vujovićem, veliki deo je teritorijalaca povukao se. Tako da je u tom momentu kad sam ja završio te radnje, možda je bila jedna grupa od desetak, koja se tu nalazila i kretala malo šire oko hangara, znači - veliki deo je otišao. Posle toga je otišao i gospodin Vujović. A ja sam pozvao te vojnike koji su bili tu da krenu i da zauzmu svoje mesto i da se ne boje ničega, da preuzmu obezbeđenje koje im je dato. Ja sam ih pitao: "Odakle vi tu, a ne reagujete?" Oni su bili uplašeni, ali su poslušali me. Kad su videli da se situacija smirila, oni su stali i zauzeli svoj položaj na obezbeđenje. Zatvo... zatvorena su bili vrata na hangaru. I ja sam im rekao da preuzmu mere, da više ne puštaju nikoga bez odobrenja svog starešine. Sa takvim jednim stanjem, ja sam odlučio da napustim rejon Ovčare, da sednem u svoje vozilo, povezem autobuse i moje vojnike u VES Negoslavce i otišao na svoje komandno mesto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sad ćemo još malo oko nekih konkretnih pitanja. Prvo pitanje: Možete li da, gospodine Vukašinoviću, opredelite koliko dugo ste vi bili tada na "Ovčari", od trenutka kada ste došli, do trenutka napuštanja? Koji je to... i ako možete da kažete otprilike koje je to vreme, doba dana, ako ne precizno vreme?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u nekim svojim izjavama dao neko vreme, međutim, ja opet podvlačim poštovani Sude, da su nam vremena izuzetno različita. Ja mogu po aktivnostima da kažem, ili po nekom dobu dana. Ali ovo govoriti u 10.00 ili... mislim, to mi je malo teško. Ali mogu da kažem da sam verovatno gore bio negde oko 13.00 i po do 14.00 časova. Da sam se zadržao jedno sat i po, po nekim tim mojim procenama. I pretpostavljam da sam se... ja govorim o tim vremenima, kol'ko su to tačna, ja sad stvarno ne mogu da vam kažem, ali eto, moram da se izjasnim, da kažem neko svoje viđenje. Mislim da sam napustio rejon Ovčare negde oko pola četiri, kol'ko se ja sećam. Trebalo bi tako da to po nekim aktivnostima koje su bile - da se to vreme na osnovu drugih svedoka i izjava... verovatno ćete vi doći do nekoga vremena koje je optimalno, i koje je realno i istinito.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Važno nam je i to - dužina vašeg boravka, a oko samog tajminga, to ćemo ovde dokazivati i utvrđivati. Ja ću postaviti nekoliko kratkih pitanja: Da li ste vi u periodu dok ste bili na "Ovčari", videli tu neke pukovnike JNA, u uniformama pukovnika JNA - da tu stoje ispred hangara, ili u hangaru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Kamo sreće da ih je bilo. Meni bi to koristilo, ali stvarno nikog nije bilo. Ja bi njih iskoristio da mi pomognu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate u tom periodu dok ste stajali ispred hangara, da li je tu bilo, da li ste videli da tu stoji neka grupa civila koji su izdvojeni sa nekim obezbeđenjem? Da li vas možda ovo moje podseća na... na takvu neku sliku, da li se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dok ste bili na tom prostoru tu, da li ste videli neki rovokopač ili traktor u blizini hangara da se kreće, ili da stoji upaljen, ili tako nešto?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dok ste bili u hangaru, da li ste videli da je tu razapet neki konopac u samom hangaru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste, dok ste bili u hangaru, videli da neko radi popis tih lica koja su tu bila smeštena?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dok ste vi bili u hangaru, da li ste vi videli da neko tuče te ljude: batinjanje, udaranje - u vašem prisustvu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne. Mi smo odma' krenuli sa ovom mojom idejom da ih što pre izbacimo napolje, i onda smo uspeli da ih izbacimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dok ste bili u hangaru i ispred hangara, da li ste vi čuli neku pištaljku, da li ste čuli iza toga neke jauke, ako ste čuli pištaljku - tako nešto?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Kemal Ajiti ili Kemo... Kemal Sajiti ili Kemo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u svojoj izjavi rekao da sam vidio jednog Albanca u hangaru, koji je vidno bio malo više pretučen, ali sam sa njim razgovarao - pošto ja znam albanski. Video sam da je moj zemljak, pa smo razgovarali. I on je meni... jeste malo dobio više batina, vidi se, ali on je bio živ - kad sam ja sa njim razgovarao. I on mi je poznat kao Albanac koga sam ja uočio. Nisam znao kako se zove.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli neku ženu u hangaru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, bila je jedna žena plave kose, ali ne znam ko je... neke ... kol'ko je... mislim da ima 20... 25 do 30 godina. Ne znam da li je imala više.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dok ste vi bili na tom prostoru, tu u hangaru i ispred hangara, da li se vama bilo ko obraćao, tražeći da izvede neka lica iz hangara napolje, vama lično?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate kako izgleda Vezmarović Dragan?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Iz razgovora sam čuo da je taj gospodin komandir čete, ali nikad ga nisam video. Možda sam ga video, ali nisam, nisam se upoznao sa njim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U periodu dok ste vi bili na "Ovčari", a rekli ste koliko ste bili tu, da li ste u jednom trenutku tu videli Veselina Šljivančanina?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde ste otišli nakon "Ovčare"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, nakon smirivanja ove situacije, ja sam znači stigao u Negoslavce, i otišao na svoje komandno mesto. Tu sam se... upoznao se sa mojim zamenikom, sa nekim poslovima koji su u toku... tekli, odmorio se, i negde tamo predveče, pred samo referisanje, uputio sam se kod komandanta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gde ste to otišli kod komandanta? Kod kog komandanta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Na komandno mesto kod komandanta pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zašto?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: S obzirom da je čitava maršruta promenjena, da je bilo problema na "Ovčari", ja sam bio dužan da obavestim komandanta o tim promenama koje meni nisu bile poznate. Ja sam ušao u salu, obratio se mom komandantu, i doslovce ovako rekao: "Druže pukovniče, na "Ovčari" sam bio. Tamo su ljudi smešteni. Imao sam problema sa teritorijalcima. Ja sam to stanje smirio. Oni su trenutno otišli negde. Predlažem da se pojača obezbeđenje, jer postoji mogućnost da će možda ponovo biti nekih problema". Ovo kako sam malopre rekao, komandant je mene

saslušao i rekao: "Dobro Vukašine...", tako su oni mene zvali "...slobodan si". Ja sam izašao i otišao na moje komandno mesto. To je ono osnovno što sam ja imao za potrebu da kažem komandantu o toj situaciji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste se vi tog dana, te večeri, i u koje doba videli sa gospodinom Šljivančaninom? I ako jeste, kakav je to razgovor? Kako je... kol'ko se sećate tog razgovora, susreta s njim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, kol'ko se sećam, on je to veče kasnio na referisanje, pa je usput prošao pored mog komandnog mesta. Tu smo se na par sekundi videli. Ja sam mu rekao da sam, ovaj, bio na "Ovčari", da su tamo ljudi stigli... on je kao prošao, kaže: "Žurim". Otišao na sastanak. I kada je završeno referisanje, došao je kod mene, odnosno, ja mislim da je on mene pozvao, izvinjavam se. I ja sam ga upoznao. On je jednostavno bio... u tom trenutku kada sam ja njemu pričao da su ljudi na "Ovčari", bio je iznenađen samom lokacijom gde se oni nalaze. A onda sam mu ja sve ispričao, da su problemi ti bili ti i ti, da je to u tom trenutku razrešeno, a on je meni rekao: "U redu..."; on je znao da ću ja taj zadatak da izvršim "... dobro si to uradio." - da sam ljude zaštitio, i u tom smislu, i na tome se završio naš razgovor, i da će on verovatno kasnije videti šta je to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste i kada čuli da je tog dana bila u Vukovaru sednica Vlade, ona koju sam vas malopre pitao, i šta je bilo na toj sednici Vlade, informacije o tome?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, saznajem o toj sednici tek nakon povratka mog na komandno... na moje komandno mesto, jer sam ja u ovom putu i radu sa ovim problemima, bio isključen iz tih događaja. Nisam slušao ništa, nisam znao. Međutim, kada sam stigao na komandno mesto moje, moj zamenik je pričao kao: "Šefe, evo sad je sednica Vlade". On... on je čuo da će biti, i da će na toj sednici da se donesu neke odluke koje su vrlo značajne za nas. Ja sam pitao: "Kakve odluke?" On je kao... da će, ovaj, da su oni održali sednicu, u kojoj insistiraju da se... da oni imaju svoju vlast, svoju vojsku, svoje organe vlasti, i da će svi zarobljenici biti u njihovoj nadležnosti. Ja sam ga pitao: "Otkud tebi te informacije?" On kaže da je bilo saopštenje neko na radiju, i tako dalje, i da je nezvanično čuo u rejonu komandnog mesta da se o tome priča. Eto, to je ono što sam ja ovaj, saznao po tom pitanju oko sednice Vlade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Podsetite nas samo - vaš zamenik. kako se zvao? Ko je on bio?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kapetan Božić Mile.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To se sve dešava na vašem komandnom mestu...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... gde ste komandant mesta Negoslavci, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste nakon ovog dolaska sa "Ovčare" ikad ponovo došli na "Ovčaru", do napuštanja Vukovara?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, da li se sećate, da li je sledećeg dana, ili sledećih dana, da li su u Negoslavce dolazili predstavnici Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC) i da li su se... da li znate nešto – da li su imali susrete možda s nekim?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači 21. čini mi se da su dolazili predstavnici Međunarodnog Crvenog krsta koji su imali neki sastanak. Ja mislim da je major Šljivančanin bio tada sa njima, čini mi se. Verovatno da je bio. Nisam siguran, ali ja mislim da je on bio sa njima. Ali znam da su ulazili, ali kažem, da je to registrovala moja prijavna služba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sledećih dana, koje su bile vaše aktivnosti i kad ste napustili Vukovar? Uopšteno, u par reči mi kažete samo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, moje aktivnosti su se uglavnom odvijale u pravcu pripreme za povratak za Beograd. Znači, komandno mesto Operativne grupe Jug treba da se evakuše, odnosno da se izvrši priprema za... Znači, ja sam u odgovornosti da sve to obezbedim, da predam zonu odgovornosti ujedno predstavniku 80. motorizovane brigade. I znači, sve te aktivnosti su usmerene bile na pripremi uslova za bezbedno, ovaj, izvlačenje, odnosno povlačenje komande, jedinica iz rejonu Negoslavaca prema Beogradu, i ujedno predaja zona, uvođenje tog sledećeg starešinu koji prima od mene u te puteve i načine obavljanja tih poslova, da ga uputim na te neke postupke, na probleme koje sam ja imao, i tako dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi znamo da je brigada napustila rejon Vukovara i Negoslavaca 24. novembra. Kažite nam, u tom periodu dok ste tu bili, da li ste čuli neke priče vezano za one ljude u hangaru, i ako jeste, šta i od koga?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači sutradan, to bi bilo znači 21. ponovo sam, znači imao sam puno poslova, i onda sam dosta bio na komandnom mestu, jer mnoge odluke su se odvijale preko mene, a ja sam morao biti tu. Moj zamenik je bio taj koji je odlazio po punktovima, obilazio, rešavao te probleme, inače je komandovao jedinicama tim mojim... njegovim. I jednom prilikom je on tako sa jednog obilaska došao, i onako u prolazu kaže, pošto... pošto ja nisam neki... neki njegov komandant bio veliki, nego, ono, privremeni, kaže on meni: "Šefe, čuli smo da su ovi ljudi na "Ovčari" nestali noćas" kaže "verovatno su negde odvedeni ili likvidirani." Kaže, i tako. Ja sam to čuo od njega, međutim nisam verovao u tako nešto. Bio sam iznenađen da je to.... tako nešto da je moguće. Ja sam inače... ovaj... u to vreme izvođenja borbenih dejstava, bilo je raznih glasina, pravo da vam kažem. To je borba informacija i dezinformacija. Smatrao sam da je to glasina koja je pro... proturena na osnovu mnogih drugih koje su bile u to vreme. Kako su, sećam se, neka deca u Borovom naselju ispečena, neka gomila beba, pa ubijeno toliko i toliko ljudi u nekim tamo kanalima, odnosno u smetlišću grada Vukovara. Sve od toga nije kasnije ispostavilo se ništa, pa sam verovao da i to je glasina, i primio sam onako, što kažu neoz... mislim nesigurno, mislim... da ne kažem sa nekim uverenjem da je to tačno. Kasnije, kroz rad, ja sam to imao u svojoj glavi, međutim - nisam imao na potvrdu toga. Niko mi nije potvrdio da se to desilo. I posle neko dana, jednostavno o tome se nije ni razmišljalo više.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja mislim da više nemam pitanja. Ali ako biste mi učinili da sad napravimo pauzu da samo ja kratko svoje beleške pogledam, i da možda počnemo pet minuta ranije? Ipak mi je važan svedok, pa da nešto nisam propustio, a odgovaralo bi mi da... da imam malo vremena da pogledam to, samo ako bih mogao da... mi se omogući da pauza počne malo ranije i onda da svedoka predam u ruke mojih kolega?

SUDIJA PARKER: U redu, gospodine Lukiću. Prekinućemo sada sa radom zbog pauze za ručak, a počecemo sa radom u 13.55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo još razjašnjenje dva pitanja i završio sam. Malopre smo završili... završavali pre pauze gospodine Vukašinoviću sa onim glasinama koje ste čuli, pa ste rekli da ste čuli od svog zamenika. Od koga ste čuli i gde ste čuli te glasine?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da sam to čuo na svom komandnom mestu od mog zamenika, kapetana Božića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, to. Stoji zamenik, ali da uđe podatak...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Od kapetana Božića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste o tome pričali nešto Šljivančaninu, o tim glasinama što ste čuli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam pričao, jer smatrao sam da je to nemoguće. Mislio sam da je to stvarno glasina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I još samo jedno pitanje. Da li ste tog dana, kada ste bili na "Ovčari" i kasnije, kada ste bili na komandnom mestu kod komandanta Mrkšića - u bilo koje vreme videli kapetana Karanfilova?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sa njim nisam imao nikakvih dodirnih tačaka ni potreba, i ovde izjavljujem da sa tim kapetanom nisam bio ni u jednu poziciju, ni na "Ovčari", ni u kasarni. Znači, uopšte ga nisam video.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, sad vam izjavljujem da sam ja završio sa svojim glavnim ispitivanjem.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Vukašinoviću?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću vas ispitivati u ime Odbrane gospodina Mrkšića. I zamolio bih ono što je funkcionisalo i kod mog kolege Lukića, nakon njegovog pitanja - mala pauza, pa vaš odgovor, da bi prevodioci mogli sve da prevedu i da uđe u zapisnik. Hvala vam. Rekli ste na pitanje mog kolege, uvaženog kolege Lukića da vam je gospodin Šljivančanin 19. uveče na sastanku organa bezbednosti rekao za evakuaciju bolnice i zadatke koje ćete imati sutradan 20. jedanaestog. Je li sam ja to dobro razumeo?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tom prilikom, da li vam je i rekao da je taj zadatak oko evakuacije bolnice zapravo određen na redovnom referisanju kod komandanta brigade, i da on razrađuje taj zadatak sada na sastanku organa bezbednosti?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije u tom smislu. Znači, on nije objašnjavao šta će ko da radi sa tog sastanka, nego je jednostavno rekao da je moj zadatak taj i taj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je to veče gospodin Šljivančanin rekao da bi lica koja budu odvojena kao učesnici u oružanoj pobuni, ili kao izvršiocu nekog zločina, trebali da idu za Sremsku Mitrovicu, da je to odluka komande Operativne grupe Jug?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: On je meni rekao da je moj zadatak da znači izdvojena lica koja se budu našla u bolnici da se transportuju do "kasarne Vukovar", odakle će konvojem biti upućena u Sremsku Mitrovicu. Odakle mu taj podatak, nije mi poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste na pitanje mog uvaženog kolege Lukića rekli da ste davali izjavu predstavnicima, istražiteljima Tužilaštva haškog i to 16. novembra 2002. godine, a ona je potpisana 26. je li tako?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate, da li ste istražiteljima Tužilaštva izjavili... to je inače stranica 0115-2264.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih zamolio sudskog poslužitelja da jedan set ovih izjava da svedoku, a zamoliću da se možda na ekran stavi engleska verzija? A to je strana 5 do 10 ovog dokumenta, i ERN broj je 0115-2269.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ako mogu samo da intervenišem na trenutak. Moj uvaženi kolega gospodin Vasić zamolio je da koristi izjave koje smo mi pripremili, to je pre ručka tražio. Mi ih nismo imali. Ja sada imam jedan primerak sa indeksima, i ukoliko moj kolega želi da ih koristi, vrlo rado ću to da ustupim Odbrani i Pretresnom veću, kako

bismo imali element kontinuiteta. Izvinjavam se zbog promene, ali prosto sada imam pristup tome. Da li će to pomoći?

ADVOKAT VASIĆ: Mislim da bi to bilo zgodno zbog kontinuiteta i zapisnika, s obzirom da će i kolega unakrsno ispitivati na osnovu istih dokumenata, pretpostavljam. Zahvaljujem se na ovoj asistenciji.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ako mogu samo da pomognem mom uvaženom kolegi i Sudu i da kažem kako je tačno ovo organizovano. Nije teško, međutim mislim da bi bilo od pomoći mom uvaženom kolegi gospodinu Vasiću koji ih nije ranije video, ako mi dozvolite?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Moore. Mislim da bi to bilo od pomoći.

TUŽILAC MOORE: Ako pogledate na sam početak, videćete da se tu nalaze indeks sa 12 tabulatora. To je uobičajeni metod kojim se koristimo. Dakle, verzija na BHS-u, datum dokumenta jasno je tu naveden. Žao mi je, ovaj prvi je samo na engleskom... nema na BHS-u. Pod 2 je original BHS od 16. novembra 1998. godine. Broj 4 je od 21. decembra, to je BHS. Zatim ako pogledamo niže broj 6, od 16. i 26. novembra 2002. godine. Zatim imamo broj 8 od 28. novembar 2003. godine i broj 10 od 16. decembar 2004. godine. Imamo i završnu izjavu pred Okružnim sudom u Beogradu od 11. novembra pod brojem 12. Oni su svi, nadam se, hronološki poređani, a engleska verzija je u drugim tabulatorima. Nadam se da je to od pomoći.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Svakako da je bilo od pomoći. Ja ću, s obzirom da sad svi imamo ova dokumenta pred sobom, zamoliti samo sudskog službenika kad budem pozivao određeni dokument da ga možda nađemo u *e-court* na... na BHS-u, kako bi okrivljeni mogli da... da vide o čemu govorimo, a mislim da ćemo mi koristiti ove dokumente koji su ispred nas. Hvala najlepše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da se sad vratimo na ovaj dokument o kome sam govorio. To je tabulator 6 gospodine Vukašinoviću.

ADVOKAT VASIĆ: To je stranica... to je tačka 16 za časni Sud i uvažene kolege u tabulatoru 5, dakle tačka 16. To je na stranici 4 do 10 u engleskoj verziji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašinoviću, da li u ovoj tački piše da organi bezbednosti Gardijske brigade su imali redovne zadatke u toku... tokom borbenih aktivnosti: "Između ostalog, naši zadaci su uključivali i evakuaciju ratnih zarobljenika iz Vukovara". Jeste tako izjavili istražiteljima Tužilaštva?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U ovom stavu nadalje pominjete ovaj telegram o kom ste danas govorili od Ace Vasiljevića i o prikupljanju ovih ratnih zarobljenika za razmenu, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je to veče gospodin Šljivančanin rekao kako bi praktično trebala da ide ova ruta transporta? Vi ste to rekli danas ovde da ide do kasarne, pa nadalje - kako je trebalo da ide? Da li nam možete reći?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u početku govorio da je moja zona odgovornosti upravo bila transportovanje, odnosno moj zadatak kada sam postao komandant komandnog mesta Negoslavci je upravo da obezbeđujem konvoje. Ja sada govorim o tome da je angažovanje moje po ovom pitanju bilo opravdano, zato što sam ja imao te snage koje su se time bavile, i mislim da u tom smislu kao nosilac tog posla je bilo opravdano moje angažovanje. Osnovni cilj, ja sam to napomenuo, je bio da se odvoje ta sumnjiva lica koja ne pripadaju bolnici, da bi se u bezbednosnom smislu omogućilo da se onaj osnovni zadatak izvrši, a to je evakuacija ranjenih i povređenih iz bolnice. Taj zadatak je zadatak komande čitave. U tom zadatku komande - koja je nosilac tog zadatka, svi organi komande imaju svoj deo poslova, pa se pojavljuju i organi bezbednosti kao deo komande, čija je osnovna dužnost da preduzmu bezbednosne mere da bi se ovaj osnovni zadatak mogao obaviti. Zbog čega? Zato što je u bolnici postojala indicija, i podaci su postojali, da se veliki broj pripadnika HDZ, koji se nisu hteli predati, presvukao i sklonio u bolnicu pod imenom da su bolesni, ili da su osoblje bolnice. S obzirom da je u međuvremenu bilo niz informacija da nastaju i dalje potrebe da se preduzmu mere, jer zaostale grupe najavljuju, i pretile su da će izvršiti dejstva na: komandna mesta, na pozadinska komandna mesta, ili na neke izdvojene grupe naših jedinica. Tako da smo bili dužni da taj deo - neprofesionalni, koji ne pripada bolnicu kao neutralnom objektu, izdvojimo, sklonimo, da ne bi na osnovu njih nastao neki problem, da... da ne bi neko od njih izazvao neki napad, bilo na našeg pripadnika, bilo na nekog pripadnika iz drugih misija. Tu se pojavljuje uloga organa bezbednosti - da se izvrši trijaž - da se ti ljudi sklone, i da se kasnije iz bolnice premeste u kasarnu, a iz kasarne organizovano, a to je radila Prva oklopna četa, gde bi se... u kasarni bi se znači organizovao konvoj - obezbedila ta kolona i ispratila pravac Sremska Mitrovica, kao i sve što smo uradili do sada. To je suština njegovog zadatka koji sam ja shvatio i koji sam trebao da uradim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste dobili to veče zadatak, jeste li planirali koliko vam vozila treba za obezbeđenje ovog konvoja, koliko patrola? I zašto ova vozila i patrola nisu formirale konvoj direktno iz bolnice prema Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, mi smo imali tačno razrađenu taktiku pre toga, znači razrađenu taktiku. Ja sam na svom komandnom mestu imao razrađenu taktiku kako se vrši obezbeđenje bilo koje kolone. Imali smo znači borbena vozila dva, koja... jedan je išao na čelu kolone, jedan pozadi, i imali smo saobraćajnu patrolu. To su bile neke mere koje smo mi uvek imali u pripremi. Zašto nije išlo iz bolnice? Bolnica kao neutralan objekat i objekat koji je bio u tom trenutku izuzetno složen, u kome imate niz kategorija lica koja još nisu definisana, tu organizovati konvoj i obezbeđenje je bilo neprirodno i nemoguće. Izabrali smo verovatno, a to, ovaj, i praksa pokazuje, da je kasarna bila u našim rukama, da je kasarna kao objekat najpogodniji i najsigurniji u bezbednosnom smislu, da u kasarni imamo dovoljno snaga, i da u kasarni se može izvršiti priprema kompletna, i da se izda zadatak onome ko bi organizovao, ovaj, konvoj i vodio ga do Sremske Mitrovice. To je naš, ovaj, osnovni cilj bio zašto iz kasarne

krenuti – iz bezbednosnih razloga i uslova koje je ona davala i obezbeđivala u tom trenutku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, da li smatrate da je ova bezbednosna procena u odnosu na kasarnu bila pravilna - u smislu sigurnosti, upravo ovako kako ste malopre objasnili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno se slažem sa time, i mislim da boljeg objekta i mesta nije bilo... moglo... nije se moglo naći u tom trenutku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali bih vas podsetio da, mislim da ste to i rekli i na pitanje mog uvaženog kolege Lukića, da vam je poznato da je u prethodna dva dana više konvoja krenulo iz Vukovara. Onaj 18. sa ratnim zarobljenicima sa Mitnice je bio, recimo, na "Ovčari". Pa onaj konvoj civila koji se vratio sa autoputa iz Lipovca i kasnije otišao za Nuštar, takođe je bio na "Ovčari". Da li mislite da je hangar na "Ovčari" bio bezbednije mesto od kasarne u tom momentu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Po mom shvatanju - ne. Prvo, u prvom slučaju što se javlja... "Ovčara", to je u... to je logično, jer na tom pravcu se dešavaju aktivnosti, i taj objekat je bio verovatno najpogodniji. Ali sa ovoga pravca, gde se sada da... to je izuzetno nepovoljan objekat. A imamo znači objekat, kasarnu u kojoj je istureno komandno mesto. A znate vi šta je istureno komandno mesto? To je skoro najveći deo komande znači na prednjem kraju. I imamo jedinicu koja ima uslove da obezbedi, ovaj, bilo kakvu aktivnost u kasarni, a kasarna je na samom putu izvlačenja i najbliži objekat bolnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Preći ćemo na drugu temu. Recite mi molim vas, vi ste rekli šta ste radili dana 18...

prevodioci: Mikrofon, molim vas.

ADVOKAT LUKIĆ: Da, izvinjavam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste na pitanje mog uvaženog kolege Lukića šta ste radili 18., 19. i 20. novembra. Mene interesuje da li ste 18. novembra videli gospodina Mrkšića uopšte? Da li se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da je... Svaki dan smo se mi viđali, ja sam tu. Sad je vrlo nezgodno pitanje da kažem da li... pa video sam ga naravno, ali ne znam sada u koje vreme i šta... ne znam cilj pitanja. Ali viđali smo se, sigurno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pitam, jer koliko sam shvatio, vi niste išli na redovna referisanja, jer je na njih išao načelnik organa bezbednosti, gospodin Šljivančanin, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja nisam išao, ali ja sam mogao da dođem na komandno mesto i da obiđem mog komandanta, i da malte ne popričamo ako treba ili izvršimo neki zadatak koji mi naredi on ovako neposredno. Znači, meni nije zabranjeno bilo da uđem na tamo... na o... na o... osnovno komandno mesto.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste nam rekli da ste i 20. ušli na komandno mesto, i rekli ste o čemu ste razgovarali sa gospodinom Mrkšićem. To je bilo popodne 20. Da li ste ga i kasnije videli toga dana ili ne? Da li se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam mog komandanta video tada, i posle toga ga... posle toga ga nisam video. Ne znam u koje je vreme otputovao moj komandant, ali posle tog saopštavanja, nisam ga video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Recite mi molim vas, dobili ste ovaj zadatak, došli ste sa šest autobusa pred bolnicu, i rekli ste nam koga ste tada zatekli ispred bolnice? Da li ste tada zatekli ispred bolnice i kapetana Karanfilova? Rekli ste da ga niste videli na "Ovčari", da ga niste videli, ovaj, u kasarni. Da li ste ga videli to jutro ispred bolnice u 6.00 sati?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sada... Ja sam u jednoj izjavi rekao da sam ga video, međutim, ovo sad mislim je mesto na kome moram da sa ovog nekog stanovišta, izrazim i neku sumnju... čini mi se da sam ga video, ali nisam siguran. Ja sam izjavio da sam ga video. Međutim, kasnije kad sam razmišljao, pojavljuje mi se i da sam ga video i da ga nisam. Znači, ostajem neodlučan da li sam ga video ili nisam. Imam osećaj da sam ga video, ali ne mogu da tvrdim. Tako da mi je... ovaj, nemam neki pravi odgovor za... za vas. I jesam i nisam. Šta da vam kažem. Takvo mi je neko stanje sećanja trenutno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odnosno mislite da jeste, ali niste sigurni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi, vi ste odredili vojnike Drugog bataljona vojne policije koji će pratiti autobuse, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja ih nisam odredio. Ja sam ih dobio. Znači, oni su meni određeni - i došli su.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste vi postavili ove vojnike u autobuse i rekli u koji autobus koliko vojnika da uđe i šta treba da rade?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, ja sam vojnike postavio u autobuse, izdao im zadatak da su zajedno sa mnom na ovom zadatku, da obezbede unutra lica koja budu u autobusu i dao im svoje mesto u autobusu, i u tom smislu smo bili dogovorili svako svoj zadatak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, dok ste bili ispred bolnice, da li su ovi vojnici sve vreme bili u autobusima ili su bili ispred ili u krugu bolnice, ili već gde su bili? Da li se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Vojnici su uvek bili u autobusima, i tek po mom zahtevu, uvek su izlazili. Znači, sedeli su na prvim sedištima u autobusu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste prvo napunili tri autobusa, i da ste nakon toga sa ta tri autobusa krenuli prema kasarni. Da li ste od gospodina Šljivančanina dobili zadatak da krenete sa ta tri autobusa prema kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam rekao u izjavi da sam odlučio da ih povezem, jer u međuvremenu, znači, nije bilo potrebe da stoje unutra, i da bismo... prostor je izuzetno bio uzak. I onda sam ja odlučio da sklonim tu jednu grupu tamo gde im je cilj, odnosno u kasarnu, da bih imao više prostora za manevar i za druge aktivnosti koje će se desiti, a to je izvlačenje ranjenika i bolesnih, i tako dalje. A ja sam sam odlučio da ih odvezem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih zamolio da sada okrenete izjavu koju ste dali Vojnom sudu. To bi bio tabulator, koliko vidim, broj 4.

ADVOKAT VASIĆ: Za časni Sud i uvažene kolege to je broj 3.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Broj 3.

ADVOKAT VASIĆ: To je stranica 3. na BHS-u. Na engleskom...

TUŽILAC MOORE: Kako bih pomogao uvaženom kolegi, sa engleskim verzijama sam učinio sledeće. Mislim da to treba da ima časni Sud. Trebalo bi tu da se nalazi i stranica BHS verzije na engleskoj verziji. Prema tome, kada moj kolega kaže broj na BHS-u, mi odmah možemo da vidimo koja je to stranica na engleskom.

ADVOKAT VASIĆ: To je takođe stranica 3 na engleskom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovde piše, to je pasus 2. Jeste našli gospodine Vukašiniću?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Na engleskom imam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je 4. tabulator, ne 3.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: E sad, to je nešto...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... još jedan sledeći...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR:... drugo. Koja stranica?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Stranica je broj 3.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Drugi pasus. Kažete vi: "Najpre sam jednu grupu od 150 ljudi iz bolnice u Vukovaru prevezao oko 10.00 časova u kasarnu u Vukovaru po naređenju majora Šljivančanina". Da li se sećate, vi ste ovo izjavili...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... istražnom sudiji Vojnog suda?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, ova grupa - da li je prebačena tada po naređenju gospodina Šljivančanina, a u skladu sa onim o čemu ste razgovarali to veče 19. jedanaestog, oko evakuacije bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, u suštini to je aktivnost koja je dobijena... znači dobijena 19. uveče, i u tom smislu je verovatno ova rečenica ovako ušla. Zavisi od pitanja koje je bilo od istražnog sudije. Ali ako insistirate na tome, ovo je tačno u smislu opšteg stava. Ali u smislu odlučivanja, u pojedinačnom postupku, to sam ja odlučio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći koliko je trajalo to... taj vaš boravak u bolnici, kada ste... znači od kada ste tamo stigli sa šest autobusa, dok ova tri autobusa nisu napunjena, i dok niste krenuli prema kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, pretpostavljam da je trajalo do tri sata boravak u kasarni - prvi boravak. Oko... oko tri časa smo mi tu bili, i onda je krenula ta prva grupa. Verovatno tako. Tri, tri i po časa. Tu se negde kreće, jer ja sam iz Negoslavaca, sa mog komandno mesta krenuo oko šest časova, tako da kad sve... kad se uzme, ja mislim da smo orijentaciono negde u tom ovom mom izjavljivanju ovde, verovatno je tako bilo, ovo oko 10.00 časova u kasarni Vukovar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li nam možete reći šta ste radili ta četiri sata? Evo razumem, u 6.00 ste krenuli iz Negoslavaca. Znači, trebalo vam je, ako je konvoj autobusa, jedno 45 minuta, ako se slažete. Je l' to otprilike vreme?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I onda ovih tri sata i 15 minuta otprilike - šta ste vi radili, vi i vojnici koji su s vama bili oko tih autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo upravo čekali da se obave sve te radnje koje su znači: trijaž, pretresi i tako. To su vrlo spore radnje. I jednostavno to je jedno potrebno vreme da se... da se ljudi izdvoje, znate. Mi smo čekali dok nije grupa bila spremna. U tim uslovima, izvršiti pretres jednog lica je ozbiljna stvar, i ima metodologiju svoju, posebno kad se radi o bolnici u kojoj... u kojoj ima i bolesnih i ranjenih, i tako dalje. Mislim da je to vreme verovatno potrošeno na njihove... Ja sam čekao da se stvore uslovi da ih ja preuzmem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste preuzeli ove... ova lica, da li je time trijaž završen, ili je trijaž nastavljen i kada ste vi otišli sa ovim autobusima?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče ovog pitanja, znači trijaž je završen u smislu izdvajanja iz bolnice, ali u smislu identifikacije njihovog... njihovog daljeg sagledavanja, to bi se radilo u Sremskoj Mitrovici. Ali što se tiče našeg dela, to je bilo završeno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sada, da bih bio siguran i pravičan da... da ste razumeli, da li se to odnosi na sva lica koja su trebalo da se trijažiraju u bolnici ili samo na ovu grupu koju ste vi odvezli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To se odnosi na... na i onu drugu grupu koja je trebala da se... koju sam ja posle odvezao. Znači, i ona je... i na njoj je bio trijaž.

Znači, ukupno sve je trebalo da se izdvoji i da ja to odvezem u kasarnu, a kasnije i u Mitrovicu, gde bi se detaljno izvršila, da kažemo, identifikacija lica, obavili se razgovori, gde su... tamo su imali podatke, naša služba je imala podatke o tim grupama, pojedincima, i tako dalje. I verovatno tamo bi se odlučivalo o njihovom statusu, koji ostaju, a koji su nevinu - da se puste na slobodu. To nije bilo naše pravo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako je cela grupa trijažirana, zašto niste svih pet ili šest autobusa povelu odjedanput? Zašto ih sve niste utovarili pa povelu, kada je već cela grupa obrađena? Je li postojao neki razlog?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne postoji nijedan razlog za takvim jednim postupkom, ali nije... nije bilo uslova. Znači, prva grupa je bila završena, a druga grupa se radila. Ja nisam hteo da čekam tu. I u tome je ta razlika između grupa. Inače, nikakvih razloga. To je... postupak je isti. Ja sam hteo da sklonim te ljude da ne bi iritirali dalje, ovaj, kako se dan razvijao, verovatno bi bilo više problema tu, kad bi svih šest autobusa stajali napunjeni tu. Mislim da bi... da bi to smetalo evakuaciji ranjenih i bolesnih. Uzak je prostor. Iz tih razloga sam ja rekao sebi: "Da, ovo je sad gotovo. Ovo ćemo da prevezemo u kasarnu." I pretpostavljao sam da je grupa druga manja. Tako se i pokazalo. I mislim da u tom nikakva greška nije... Moglo je i ovako, a moglo je i onako, znate. Ja sam... to je moja odluka bila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon što ste otišli do kasarne - i to ste rekli kapetanu Predojeviću, koji je u početku bio iznenađen, ali kasnije ste mu vi rekli kako treba da postupi, i šta treba da radi u obezbeđenju ovih autobusa - da li vam je poznato da li je kapetan Predojević o tome obavestio komandanta kasarne gospodina Lukića? Mislim da je tada bio major po činu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Meni to lično nije bilo poznato. Ali kapetan Predojević je bio u obavezi da obezbedi lica koja su došla u njegovu kasarnu - za koju je on odgovoran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, dok ste se vi nalazili u kasarni sa ova tri autobusa, ko je obezbeđivao lica koja su trijažirana i utovarana u druga dva autobusa - koja su tada bila u bolnici?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tamo su bila dva policajaca u svakom autobusu. Tu smo imali jedinicu u obezbeđenju bolnice, tako da tu i nije bilo nekih problema koji su uticali na bezbednost tih lica. Uostalom, to je kratko vreme. Ja sam se vratio za nekih sat, sat i po vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći... da li, odnosno da li imate saznanja - ko je dozvolio da se ova grupa, za koju ste vi rekli da su pripadnici TO, da uđe u krug kasarne? Zar kasarna nije imala svoje obezbeđenje i svoju stražu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To pitanje je iz nadležnosti komandanta kasarne. To ja ne bi mogao da vam dam odgovor. To... komandant kasarne je odgovoran za organe koji mu funkcionišu u njegovom objektu, i kako funkcionišu. Kasarna je imala organe, to je činjenica, i činjenica je da je ona ta, da kažemo, njeno obeležje vojničko je ograda - bila dosta oštećena, i da su organi ipak postavljeni po nekoj proceni, znate. Nemate vi tu vojnika do vojnika koji će da zatvori kasarnu, nego su bili određeni organi

koji verovatno nisu uspeli da spreče, ili se nisu snašli - da spreče ulazak pripadnika TO u kasarnu. Mislim da je to odgovornost komandanta kasarne i njegovih organa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: No, vi ste naredili gospodinu Predojeviću da...

prevodioci: Mikrofon molimo.

ADVOKAT LUKIĆ: Izvinjavam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: No, vi ste naredili gospodinu Predojeviću da snagama izbací ove pripadnike TO i uspostavi red u krugu kasarne - i on je to i učinio, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Prvo... Da. Prvo sam ja uredio... naredio da obezbedi da se autobusi ne mogu otvarati, niti ko ulaziti. To je broj jedan, znači da se niko... da niko ne može ući u autobuse, niti da on otvara vrata od autobusa. To je osnovni zadatak njegov bio. A kasnije je on sa drugim snagama, to mu ja nisam naredio baš toliko, ko... komandant njegov Šušić mu je naredio i kasnije preduzeo mere da oni... njih odstrane iz kasarne. Meni je osnovni cilj bio da zaštitim ljude, i... to mi je... u tome sam insistirao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odakle vam saznanje da je Šušić naredio Predojeviću da izvrši ovu radnju odstranjivanja? Kada ste to saznali?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa saznao sam, mislim, u razgovoru sa kolegama. Pa znate, ne možete vi da svedočite, a da nikoga ništa ne pitate i da nemate nikakvu, ovaj, nikakav dokumenat, ništa. Ja ovaj, mnogo se više sećam kad sam dobio neka dokumenta. Vi ne možete da se setite posle toliko godina šta je ko... U razgovoru smo, ovaj, nalazili ko je šta radio, i videli smo da... odnosno, saznao sam da je, ovaj, taj deo poslova on uradio sa njim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada ste ovo saznali, da li nam možete reći?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa pre beogradske "Ovčare".

prevodioci: Izvinjavam se. Prevodilac nije čuo svedoka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nije ušao vaš odgovor. Molim vas odgovorite ako nije problem? Nije ušlo u zapisnik.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pre beogradske Ovčare, znači.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ako vam ja kažem da gospodin Šušić u tom trenutku nije bio pretpostavljeni kapetanu Predojeviću, onda ovakva tvrdnja ne bi imala smisla, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne razumem uopšte vaše pitanje. Kako nije bio pretpostavljeni? Pre svedočenja pred beogradskom Ovčarom, znate, 2003. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je u vremenu o kome govorimo, 20. jedanaestog, jedinica kapetana Predojevića, odnosno Druga četa Prvog bataljona

vojne policije bila pridata Drugom jurišnom odredu, i služila za obezbeđenje kasarne, i bila pod dire... pod komandom komandanta majora Lukića, da li to osvežava vaše sećanje da je to zapravo bilo tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sad je sasvim jasno, znate. Vi meni postavljate nešto što nije u mojoj nadležnosti. Zašto je on obratio se svom bivšem ili... trenutno je on bio tamo, ali to je njegov starešina. To je njihov odnos. Ja sad tu nemam... to je meni sasvim nepoznato, i nemam uticaja na takav odnos Predojevića i Šušića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ko vam je rekao da se Predojević obratio Šušiću tada? Odakle vam to saznanje?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama rekao da smo posle prve dve izjave koje smo dali onako, jednu Upravi bezbednosti, jednu u Vojnom sudu, ovaj, videli smo da je potrebno da neke stvari se podsetimo. Tako da smo se ponekad sastajali i razgovarali o tim aktivnostima koje su bile tamo. Jer ne možete vi sve da znate, ni da sve zapamtite. I mi smo između sebe razgovarali kao saradnici, prijatelji. U ovim danima... ne ovih dana, nego kažem vam, pred beogradsku Ovčaru, znači - to je bilo u leto negde, 2003. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li je načelnik štaba, Miodrag Panić naredio kapetanu Predojeviću da obezbedi autobuse i da nikog ne pusti ni blizu? Da li imate takvo saznanje?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste vi tada videli načelnika štaba Miodraga Panića u kasarni kada su tamo bili autobusi, i kada su ovi pripadnici TO se nalazili oko autobusa?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li se sećate da ste 2005. godine, pretpostavljam na... na... nakon ovih konsultacija o kojima govorite u svedočenju pred... u predmetu optu... optuženog Saše Radaka, 11. novembra 2005. godine.

ADVOKAT VASIĆ: To je ovaj registrator broj 12... tabulator, a na engleskom je broj 11, a stranica je 8/24 na BHS-u. Na engleskom... na engleskom je stranica... Treba mi malo vremena da nađem na engleskom. Radi se o... o... o poslednjem pasusu...

TUŽILAC MOORE: Ako moj uvaženi kolega...

ADVOKAT VASIĆ: Na strani 8.

TUŽILAC MOORE: .... kaže koji je broj na BHS-u u gornjem desnom uglu, mi ćemo onda moći da pronademo na engleskom.

ADVOKAT VASIĆ: 0604-2901. Hvala lepo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine, pogledajte poslednji pasus. Ovde stoji... govorite o kasarni i kažete: "Najgora situacija je bila u kasarni. To je valjda taj prvi susret sa svojim protivnicima. Oni su prepoznali njih i "Onaj mi ubi oca, onaj mi ubi onog..." i tako dalje. Da li je ovaj zaključak koji ste izneli na suđenju u Beogradu proizvod ovog... razmene informacija o kojima ste pričali malopre - sa kolegama - koji su tada bili u Vukovaru? Da li je to... ili je to bio isključivo vaš sud?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Znači, ovo je isključivo moj stav, moje viđenje situacije te koja je bila. I kada sam ja rekao "Izvlači ovih 20", zato je još gore bilo, zato što su oni mislili, ovaj, da ćemo mi njih da oslobodimo, i tako dalje. I onda su oni još više ovaj, bili agresivni i ljuti na mene i na našu... na naše takvo ponašanje, znate. A ovo je... ovo su... tako sam ja video tada. Moj je stav.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Situacija je, na osnovu ovog vašeg stava, u kasarni bila gora nego u bolnici, i kasnije na "Ovčari", je l' tako? Je l' ste to... je l' to bio vaš zaključak?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Najgora situacija je bila na "Ovčari". Znači, u bolnici nije bilo problema. U kasarni je bilo. Ali u kasarni niko nije dobio nijedan udarac, osim nas ono kad smo prebacivali tih nekol'ko ljudi, ali to je maltene što kažu - čuška. Ali najteža situacija je bila na "Ovčari". I tamo je bilo problema koje ja nisam mogao da ispratim, jer nisam bio tu. Ali kad sam došao, video sam kakvi su bili problemi - po ljudima, kako su izgledali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali, zašto ste onda izjavili da je najgora situacija bila u kasarni? Niste rekli da je najgora situacija bila na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sada i... ja sada izjavljujem zvanično pred Sudom ovim, ako sam... možda sam napravio lapsus, ali ja vam govorim da je najgora situacija i odgovaram na pitanje kako postavljate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, gospodine Vukašiniću, da li ste sigurni da ste vi to veče od majora Šljivančanina dobili taj zadatak da prevezete ljude najpre u kasarnu, a zatim da se formira ova kolona u... za Sremsku Mitrovicu? Po svedočenju koje smo ovde čuli, ova odluka je iskristalisana tek sutradan ujutru - da se konvoj najpre pošalje u kasarnu. Da li to nešto menja u vašem sećanju, ili još uvek mislite da je ovo što ste rekli zapravo ono što se dogodilo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne menjam ništa. Znači, zadatak koji sam dobio je takav bio, i ne vidim ja nikakav drugi, ovaj, stav prema tome. To je moj stav. Znači, to je moj zadatak. To je ono što sam ja dobio. Sad, sve te neke pretpostavke i neka razmišljanja meni nisu poznata.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako ste predvideli da izgleda obezbeđenje ovog konvoja, i kada ste predvideli da se naprave spiskovi lica koja se odvoze u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ono što nisam uradio... Ili vi želite da vam ja prepričam? Dobro, u redu. Znači, nisam imao... nisu mi dali drugi da ja to uradim. Sad, koji su to drugi, videćemo. Sud će utvrditi koji su to promenili pravac. Znači...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, ne. Ja sam pitao, kada ste trebali da napravite spiskove? Nisam...

prevodioci: Molimo svedoka i advokata da se ne preklapaju, jer prevodlac nije u stanju da ih prati.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, ne. Ovo ... pa rekli ste... pa, ja vas dobro slušam. Vi ste mene pitali šta sam predvideo. Pa predvideo sam... ja sam to... znači, dva BOV-a, borbena vozila. Jedno je na čelu kolone, drugo na začelju. Saobraćajna patrola - radi regulisanja puta u našim metodima, znači u skokovima, ispred kolone, i tako dalje. To... ta taktika nije potrebna. Spiskovi se... ja sam bio predvidio da se spiskovi urade u kasarni. Međutim, ovaj, pošto to nije... nije se moglo uraditi.. Ali, što se tiče tehnologije i propisa koji nalažu - znači, spiskovi se mogu napraviti i u kasarni i u pokretu, ali spiskovi se moraju napraviti na lice mesta, kad se stigne u Sremsku Mitrovicu - lica se moraju predati po spisku. Gde će ih odgovorno loce praviti - nigde nije napisano. Može da u pokretu pravi, može da napravi na startu, ali na kraju cilja - mora da preda lica po spisku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je zapravo i bilo moje pitanje. Pretpostavio sam da... da je u određenom trenutku bilo predviđeno da se napravi spisak ovih lica koja idu za Sremsku Mitrovicu. Zato sam vas to i pitao, jer bi bilo neprirodno da se lica vode bez spiska, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Normalno da treba da se naprave spiskovi, da se zna šta se predaje i šta se uzima. To je sasvim normalno. Nije problem u tome.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su takvi spiskovi sačinjavani i kod predaje Mitničke grupe koja je išla 19. ujutru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Poznato mi je. I tačno znam broj koliko ih je bilo. To je podatak da smo mi u uslovima koji su bili normalni i koji su obezbeđivali takve radnje, to se nije moglo preskočiti, i to je normalna radnja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, kada ste, kako kažete, dobili zadatak da u kasarni izdvojite određena lica, o tome ste govorili, da ih vratite u bolnicu, kako ste predvideli da se obezbeđuju autobusi koji su ostali u kasarni, odnosno kog ste zadužili da tada kontroliše obezbeđenje ova tri autobusa koja ostaju, dok se vi ne vratite iz... iz bolnice?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, taj zadatak je ostao kapetanu Predojeviću, od prvog momenta kad sam ušao, do... kraja. Uostalom, to je njegova bila obaveza da odradi. To je jedinica vojne policije, naša jedinica, naš objekat. Tu neki posebni zadatak i ne treba izdavati. On zna sam... zna koje su mu mere i radnje koje treba da učini. Tako da je to za mene bio rešen problem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, kada ste došli u kasarnu, jesu vas ova dva autobusa već čekala napunjena u... izvinite, u... u bolnicu, i da li su čekala

vašu odluku da krenu prema kasarni? Odnosno, zašto nisu u međuvremenu sami došli do kasarne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, lica su bila ukrcana, i morali su da čekaju mene. Znači, ja sam taj koji sam najodgovorniji. Niko nije mogao da ih poveze sem mene. I morali su da čekaju mene. I to su moji vojnici znali, trenutno ti moji vojnici su znali, i oni su čekali da ja dođem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovde ste nam rekli da ste...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: 77. stranica, 18. red, svedok je rekao "To su moji vojnici znali, trenutno moji vojnici". Doslovce je te reči sad rekao na kraju. Malo je prevod... drugačiji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi gospodine Vukašinoviću, koliko ste se zadržali od kada ste stigli dakle u kasarnu sa prvim... sa prva tri autobusa, dok nisu došla druga tri autobusa sa vama u kasarnu? Koliko je prošlo vremena, da li se sećate otprilike? Odnosno dok ceo konvoj nije stigao u kasarnu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ceo konvoj nikad nije bio u kasarni, to je problem. Ja sam u kasarni, rekao, bio negde oko 10.00 časova. Pa sam tu imao da odradim ovu radnju koju sam naknadno dobio, što podrazumeva da mi je trebalo sat vremena. Pa sam se vratio u bolnicu. Pa, u bolnici sam... pretpostavljam da sam iz bolnice krenuo negde oko pola jedan, 12.00, nisam siguran. Verovatno oko pola jedan – jedan, u tom negde vremenu sam krenuo. Možda i... ali sigurno negde oko jedan sat. Pretpostavljam tu negde, znači. Vremena su vrlo, ja sam podvukao... teško je odrediti neko vreme, ali prema nekim aktivnostima i poslovima, pretpostavljam da sam mogao da budem tu još jedno sat i po vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako su autobusi koji su tada bili u bolnici već bili napunjeni, na šta ste utrošili tih sat i po vremena, čekajući da krene konvoj?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama rekao. Ne znam da li ste vi to slušali. Znači, 20 ljudi treba osloboditi. O svakom pojedincu treba doneti za... osloboditi, kazati: "Slobodan si, čoveče". A ne može to... to tako što će neko da kaže... Znači, ja sam prisustvovao i slušao te razgovore koje je vodio major Šljivančanin pojedinačno - po pitanju svakog čoveka. I tu je verovatno čitavih jedan sat vremena izgubljeno, ako ne i više. Nije to bilo jednostavno tako kako sada izgleda.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. I kada ste vi stigli na "Ovčaru" otprilike, da li nam možete reći?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U mojim dosadašnjim izjavama, ja sam to vezivao za nekih pola... pola dva, tako - jedan do pola dva. Pola dva, u proseku, tako se kreću neke moje izjave. Verujem da je možda bilo manje ili više ali ne... tu se negde kreće, otprilike. Znači, oko pola dva.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U izjavi koju ste dali istražiteljima Tužilaštva, pitaću vas samo da li se sećate, ako ne, pogledaćemo izjavu, rekli ste da ste tamo videli

Miodraga Panića, načelnika štaba, i da mislite da je on sa "Ovčare" otišao negde oko 13.00 časova. U tom slučaju, vi bi morali biti ranije na "Ovčari", je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To su ta vremena. Ja sada... ja samo mogu da vam kažem, znači, da smo se našli zajedno tamo, znači nije mogao da ode, a da ja njega izmislim. Znači, videli smo se. Koje je vreme bilo, vrlo je teško, ali bio je tamo kad sam ja stigao i to je ono što je sigurno i što je tačno. Ja mislim da je i svedok potvrdio to, ja to ne znam. Ali na osnovu svega toga što se može proceniti, da smo se našli na "Ovčari" zajedno, odnosno našao sam ga tamo. To je istina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Vi ste rekli: "Nadam se da je svedok potvrdio", ali svedok nije moj.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam da li je potvrdio...

prevodioci: Primedba prevodioca: Molimo svedoka i advokata da se ne preklapaju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ono što je ušlo u zapisnik... niste vi rekli tako. Tako je ušlo u zapisnik. Rekli ste...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da li je svedok potvrdio ili ne, ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... i da to ne znate.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ: Za zapisnik samo da objasnim. Svedok je rekao: "Da li je to drugi svedok potvrdio, on ne zna." a u zapisnik na stranici 79, red 12. je ušlo da misli da je moj svedok to potvrdio. Nije uopšte upotrebio... upotrebio red... reč "vaš svedok".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, koliko je načelnik štaba Miodrag Panić bio na "Ovčari" dok ste se vi tamo nalazili? Da li možete da procenite koliko je to vremena bilo? Jer on je očigledno stigao pre vas, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam kad je stigao, ali posle moje upućene reči: "Šta se ovde dešava? Zašto ste ovde došli?", on je rekao: "Tako je naređeno". To je znači u vrh glave jedan minut - i odmah je otišao. Znači, u jedan minut razgovora našeg, kontakta. Ja sam se obraćao njemu više nego...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja bih vas zamolio sada da uzmete vašu izjavu Tužilaštvu. To je tabulator 6, engleski je tabulator 5. I ako možete naći tačku 35? Jeste li uspeli da nađete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Isto je i na engleskom. Ovde stoji: "Ratni zarobljenici koje sam ja doveo na "Ovčaru" smešteni su u hangar u mom prisustvu, i tom prilikom niko nije bio fizički zlostavljan, niti maltretiran. Ne znam da li je to bio slučaj sa prethodnom grupom, jer nisam bio prisutan. Mislim da svi oni koji su bili smešteni u hangaru je trebalo da ostanu tamo najviše jedan dan da bi se obavila neka provera, a zatim da budu prebačeni za Šid ili Sremsku Mitrovicu, kao što je to već ranije bilo ranije

urađeno sa onima koji su bili zarobljeni i zatvoreni na "Ovčari". Vi ste ovo izjavili istražitelju Tužilaštva, je li tako? Samo za zapisnik, ako možete?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste... Na osnovu čega ste vi rekli da oni treba da provedu tamo po vašem mišljenju, jedan dan zbog provera, i da kasnije nastave u Sremsku Mitrovicu, kao što je to bilo i sa prethodnom grupom koja je bila na "Ovčari"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj odgovor je vezan za pitanje koje sam imao, pa je to moje razmišljanje. Znači, to je moje lično razmišljanje kad sam sve ovaj... cenio, onda sam pretpostavljao da ta promena pravca verovatno ima neku drugu... Neko je to znao zašto je promenio pravac, i da ima potrebu verovatno, kao što smo i Mitničku grupu zadržali preko noći, pa je sutradan kada su se stvorili uslovi, otišli, zato što je bilo i kasno. Ovaj, već je počeo, normalno, zimski period, da pada mrak. I to je moje razmišljanje, viđenje tog problema. I smatrao sam da je to neka ideja da se tu, pošto je veliki hangar, tu su bili uslovi da se smeste do ujutro, i to je moje razmišljanje. I verovatno bi ujutro krenuli kao i ona grupa. Zato sam ja to svoje viđenje povezao sa prvom grupom, smatrajući da je ta metodologija ista.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tamo je grupu koja je već ušla u hangar, kako ste nam rekli, već čuvala vojna policija 80. motorizovane brigade, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Oni su to činili na isti način kao što su to činili sa prethodnom grupom sa Mitnice 18. na 19. novembar, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, koja je tada bila zona odgovornosti 80. motorizovane brigade?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja te poslove ne bih mogao da znam, ali ovako orijentirno gde se nalazila, to je ta verovatno zona bila: "Ovčara" i širi rejon. Ali ta zona odgovornosti, to reguliše komandant Operativne grupe Jug kroz zapovesti, i tamo se može videti njena zona odgovornosti. Mislim, nisam nadležan da ja sad tumačim zonu odgovornosti 80. brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ćete se složiti sa mnom da ste vi ipak ovo tumačili kada ste svedočili u Beogradu 11. novembra 2005. godine? Ili ako se ne sećate, da vam pokažem mesto gde ste svedočili to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja nisam određivao granice zone odgovornosti. Ako na to mislite, to ne znam. Ali ako je komanda u "Ovčari", onda je to njena zona odgovornosti. E sad, kolika je zona odgovornosti, to je drugo pitanje. Ali tamo gde je komanda, to je zona odgovornosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A moje pitanje zapravo je da li je normalno da u zoni odgovornosti jedne jedinice, ta jedinica obezbeđuje ratne zarobljenike koji se nalaze u hangaru na "Ovčari"? To je zapravo moje pitanje.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da je normalno, i to je osnovni zadatak njen po ovom pitanju. Ona ima jedinicu vojne policije koja je namenjena da to radi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, rekli ste da ste... da niste videli tog dana na "Ovčari" potpukovnika Vojnovića, odnosno da ga niste poznavali. Da li to znači da... Da li ste videli, odnosno, bilo kog oficira u hangaru ili oko hangara na "Ovčari", osim potpukovnika Panića, koga ste pomenuli, u to vreme kada ste vi došli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, potpukovnika Vojnovića nisam video i to odgovorno tvrdim... tvrdim sad, znači - nisam ga video. U izjavi sam rekao da se nalazio jedan kapetan u to vreme, kada sam ja došao. Da li je to taj kapetan ili nije, kako ga pominju neki, Vezmarović, to meni nije... ovaj, ne znači ništa. Ja samo sam video jednog starešinu u činu kapetana i nikog više.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste, po vašem svedočenju, zajedno s ovim kapetanom uspeli da uspostavite red u hangaru na "Ovčari". Je l' to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Red na "Ovčari" sam ja uspostavio zahvaljujući ovome komandantu Vujoviću, više nego sa ostalima... i sa vojnicima koji su tu preostali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada je uspostavljen red na "Ovčari", da li je postavljeno obezbe... obezbeđenje hangara i gde su se tada nalazili ratni zarobljenici? Da li nam možete reći?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Mi imamo tu malo problema kad govorimo "ratni zarobljenici", "izdvojena lica". Mislim da to još, ta terminologija "ratni zarobljenici" više je oštrija nego kad bi rekli ta "izdvojena lica". Ali nema veze, neka bude kako kažete. Oni su se nalazili u hangaru, samo oni. Znači, niko više. Hangar je bio zatvoren. Ispred hangara su bili vojnici, policajci iz 80. brigade, raspoređeni znači posebno jedna grupa na ulazu i oko hangara. To je... to je njihov zadatak koji su dobili. Uglavnom, oni su... ja sam insistirao kad se to sve završilo, da zauzmu svoje pozicije, svoja mesta, i da obezbede ljude i da ne dozvole da niko više ulazi unutra. To je njihov bio zadatak. Samo sam ih ja podsetio da smo... da imaju uslove da odrade ono što im je u nadležnosti, dok se ne reši njihovo pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su oni imali dovoljno snaga da urade ili su od vas tražili neke dodatne snage?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Od mene nisu tražili nikakve snage, a imali su dovoljno snaga da obezbede. Imali su četvu vojne policije koja ima tri voda. To je četa preko 100 ljudi iz rezervnog sastava. Vojnici znači koji su bili na ročnom služenju vojnog roka, policajci, prevedeni u rezervni sastav, mobilisani, iskusni ljudi koji su to mogli da urade bez ikakvih problema.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, da... da li je vreme za pauzu?

SUDIJA PARKER: Mogli bi da je napravimo ako to vama odgovora gospodine Vasiću, ili možemo to da uradimo u 15.30 časova?

ADVOKAT VASIĆ: Pa možda bi bilo zgodno da napravimo sad pauzu ako je moguće, a možemo i u pola četiri.

SUDIJA PARKER: Onda ćemo sada da prekinemo sa radom gospodine Vasiću i da nastavimo u 15.45 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li mogu da ukažem na jednu sitnicu? Razgovarao sam sa mojim uvažanim kolegom gospodinom Borovićem i njegovim uvažanim kolegama. Radi se o jednom pitanju u vezi sa svedokom P-002, i za to će nam biti potrebno malo vremena da o tome porazgovaramo, pa se pitam da li je to moguće da se uradi posle unakrsnog ispitivanja koje će da se završi oko 17.00 časova, i da li to možemo da uradimo tada, na kraju današnjeg dana?

SUDIJA PARKER: Da li mi imamo bilo kakve informacije o tome gospodine Moore ili je to...?

TUŽILAC MOORE: Pa mislim da će zavesa da bude podignuta... samo da Pretresnom veću pomognem. Radi se o jednoj svesci, mestu gde se ona nalazi, prevodu sveske P-002, i mislim da se više radi o tome da nam treba sudsko uputstvo o tome šta Odbrana treba da uradi, a ako treba, trebalo bi da uradi odmah.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, videćemo kako bude teklo ovo svedočenje. Da li mislite da će vam biti potrebno pet minuta ili više od toga?

TUŽILAC MOORE: Mislim da je reč o gospodinu Boroviću. Mislim da će mu biti potrebno bar 10 ili 15 minuta.

SUDIJA PARKER: Pet. Hvala, gospodine Moore. Mislim da vam je gospodin Borović sada dužnik. Gospodine Vasiću, izvolite?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Možda će sve biti lakše, pošto sam ja pri kraju ispitivanja, tako da će biti vremena, nadam se, za moje uvažene kolege.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašinoviću, jednu stvar bih da pojasnim. Ja sam već u unakrsnom ispitivanju pitao za deo iskaza koji se odnosi na lica koja ste vi doveli na "Ovčaru". Da li ste vi videli da je iko ova lica koja ste vi doveli, znači sa ova tri autobusa, kako vi kažete, maltretirao tu kao... ili bilo šta s njima u tom smislu činio?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo tuče, zato što sam ja preduzeo mere, znači te moje vojnike ispred autobusa... znači, ispred hangara postavio, i oni su napravili špalir, moji vojnici, tako da ovi nisu mogli da utrčavaju i da udarcima zadaju tako, nego su tako oni prošli i ušli u hangar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li vi za vreme, da li vam je poznato, za vreme ovih operacija koje su trajale u Vukovaru, vojnike upozoravali na primene međunarodnog humanitarnog prava u slučaju da oni budu zarobljeni ili da oni nekoga zarobe?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je i bilo ja mislim i naređenje od komandanta Operativne grupe Jug. Bilo je usmeravajućih i naredbodavnih akata iz Prve vojne oblasti, i bilo je, ovaj, naše pravo. Kao profesionalni vojnici, mi smo dužni bili da kroz obuku obučavamo svoje vojnike o ratnim dejstvima i o ponašanju vojnika u ratnim dejstvima, o poštovanju pravila Ženevske konvencije, pravila rata i običaja rata, tako da su profesionalni vojnici i ročni vojnici u našoj jedinici, Gardijskoj brigadi, pre odlaska na borbena dejstva bili po tom pitanju informisani, i znali su svoja prava, i kada budu zarobljeni i kada budu zarobljavali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Vukašiniću. Imam još jedno pitanje. I molio bih da pogledate, da uzmete ovaj registrator i da otvorite 10 tabulator, znači broj 10?

ADVOKAT VASIĆ: Na engleskom je to broj 9. Na BHS-u je to stranica 50, a na engleskom je to stranica 11. Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li našli to, gospodine Vukašiniću?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 50?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, stranica je 50?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je zapravo vaš odgovor na pitanje predsednika Veća šta ste radili nakon što ste došli sa "Ovčare", o tome se zapravo radi. I vi kažete: "I sve je bilo, znači, tu je napravljen red. I oni su imali neke faze tako. Čak nekada su se smejali. Nekad šta kažu, dođe im nešto pa navale, agresivnost veliku ispoljavaju, i tako dalje. Ali u suštini, mi smo nekako to uspeli da smirimo. Ja sam posle toga, kad se sve to završilo, otišao u svoje komandno mesto. Normalno, posle onog kraćeg odmora, kada sam ručao i tako dalje, otišao sam u komandu. Bilo je to negde oko pet, pola šest - da vidim da li je tamo Šljivančanin i da jednostavno referišem - da vidim u čemu je stvar, zašto su ljudi tamo i da kažem kakva je situacija bila. Tamo sam došao u operativnu salu. Nije bio tu pukovnik, odnosno tadašnji major Šljivančanin. I tu je bio komandant Mrkšić...". I onda kažete šta ste rekli Mrkšiću. Jeste to izjavili u ovom... pred beogradskim sudom u *Predmetu Ovčara*?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Gospodine Vukašiniću, ja više nemam pitanja za vas. Hvala na vašim odgovorima.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja sam završio moje unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću, izvolite?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Vukašinoviću?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li poznajete kapetana Miroslava Radića?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 20. novembra 1991. godine, kada ste ona lica uvodili u autobuse, da li vam je pri toj radnji na bilo koji način pomagao ili učestvovao na neki svoj način kapetan Miroslav Radić ili ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste ranije Tužilaštvu dali izjavu ko je sve bio prisutan 20. u krugu bolnice. I danas ste to ponovili. Tada ste rekli da ga niste uopšte videli tu 20. novembra 1991. godine. Je li to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste po spisku ovih 20 ljudi vratili u bolnicu – danas ste detaljno opisivali da ste išli od autobusa do autobusa, čitali, izdvajali, i tako dalje. Da li vam je u bilo kom trenutku ili na bilo koji način u tim radnjama učestvovao kapetan Miroslav Radić ili ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da ga uopšte niste videli toga dana u kasarni?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja sam završio svoje ispitivanje. Pardon. Ako mogu još jedno?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada odlazili na osmatračnicu kapetana Radića za vreme dešavanja u Vukovaru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Nikada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da ne poznajete ni njegove vojnike?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Završio sam, konačno.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću. Gospodine Moore?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čuli smo kako je gospodin Šljivančanin opisan kao tako visok, tako hrabar i tako zgodan. On je 20. novembra imao brkove, a jeste li vi imali?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Razgovarali ste sa više ljudi u raznim ustanovama gde su vas pitali o vašem učešću u ovom incidentu. Bilo bi ispravno da se kaže, vi sada imate pred sobom taj regulator, da je prvi put, bar što se nas tiče da nam je poznato - da je sa vama razgovarano 16. novembra 1998. godine. Da li je to tačno? Da li je to bilo prvi put?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A dobili ste sudski poziv, datum koji je ovde dat je 16. novembar 1998. godine. Da li se slažete sa mnom? Da li je to tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sasvim je jasno da ste bili zabrinuti, ne zbog krivice ili nečeg sličnog, ali mora da ste bili zabrinuti zbog davanja izjave u vezi sa ovim pitanjem, jer to nije prijatno iskustvo. Je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Naravno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da sada nekolišam, ima puno ljudi koji su izrazili svoje mišljenje da ste vi čovek protiv koga je ovde trebalo da bude podignuta optužnica za "Ovčaru"? Vama je to poznato, je li tako?

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da je ovo pitanje neka vrsta pritiska, a ne vidimo ni na osnovu čega i na osnovu kojih činjenica se sada gospodin Moore poziva na ovakav zaključak. Ako takve tvrdnje iznosi pred svedoka, onda mora bar da kaže... bar toliko da kaže, na osnovu... ko mu je dao takav podatak da misli da gospodin Vukašinović treba biti optužen. Mislim da ovo nije korektno pitanje u ovom trenutku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja tvrdim da ste vi intervjuisani više puta o vašem učešću, da li je tačno? I da su vas tom prilikom upozorili? Zar to nije tačno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o kakvom upozorenju. Ja jesam davao izjave, ali ne znam na kakvo upozorenje... ovaj, insistirate?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa da pogledamo prvu izjavu koja je zatražena od vas. Hoćemo li? Jasno je da je to u vezi sa davanjem nužnih informacija u vezi sa gospodom Šljivančaninom, Mrkšićem i Radićem za više krivičnih dela protiv civila i ratnih zarobljenika. Dakle, vi ste dobili sudski poziv, zar ne? To je u tabulatoru pod brojem 2. To je prva izjava koju ste dali. Pogledajte taj dokument pod brojem 2. Dakle, ovo je izjava, zar ne, u kojoj ste pitani o tom konkretnom pitanju? Je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. A šta ste vi smatrali da je bio cilj traženja ovih informacija od vas? Naravno, svakako da date neke informacije, to neću da osporavam. Međutim, koji je bio smisao toga?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Cilj moje izjave je da kao svedok doprinesem svojim svedočenjem u onom delu gde sam bio i gde sam video šta se događalo i da bi ovaj ceo incident, kako vi kažete, imao svoje, da kažemo, odgovorne ljude koji su... koji su odgovorni za to. Znači, da u... da svojim svedočenjem ukažem na neka, ovaj, dešavanja tamo gde sam ja bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže da - kada je došlo do otkrivanja masovnog ubistva na "Ovčari" i to nad grupom ljudi za koju ste vi bili odgovorni, da ste vi, sasvim sa razlogom, bili zabrinuti?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja jesam zabrinut, ali ne osećam se odgovornim i nisam odgovoran.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja vas ne pitam o tome o ovom trenutku. Ja vas pitam za 1998, godinu. Dakle, prvi put vi tada izlazite pred sud da date svoju verziju događaja. To je tačno, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I bilo je savršeno jasno da je važno da govorite istinu i da date tačan iskaz, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačan iskaz na osnovu svojih sećanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ova izjava je prva u nizu, a mi znamo da ste vi davali izjave sve do 2005. godine. I ukoliko vaše sećanje nije kao dobro vino, sećanje se ne popravlja vremenom, je li tako? Ovo je vaš prvi iskaz. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ovo jeste prvo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da onda pogledamo šta ste vi tu rekli. Ja ću to da pročitam na engleskom, to je kraća verzija. To možda možemo da uradimo sa ovom izjavom, ali nećemo možda moći sa ostalim izjavama: "U nekom trenutku uveče 18. novembra..." - da li mogu da sugerišem da ste u nekom kasnijem intervjuu rekli da je to pogrešan datum, da treba da bude 19., ali: "U nekom trenutku uveče 18. novembra, posle oslobađanja Vukovara, major Šljivančanin mi je naredio da organizujem evakuaciju ljudi iz bolnice u kasarnu u Vukovaru, i to 19. novembra 1991. godine". Mislim da ste u nekom trenutku prihvatili u prošlosti da ste se za jedan dan prebacili ovde. "Ja sam sa tri autobusa došao pred bolnicu u Vukovaru u 6.00 časova ujutru 16. novembra 1991. godine i ljudi su već bili spremni za evakuaciju. Ja sam poveo 150 ljudi u autobusima u prvoj turi i odveo ih do vukovarske kasarne. Kada sam stigao u kasarnu, utvrdio sam da je četa vojne policije kojom je komandovao pokojni Predojević Milan, da je ona vršila obezbeđenje. Ja sam im naredio da izvrše obezbeđenje svih lica u autobusu: "Bilo je 30 do 40 naoružanih ljudi, pripadnika vukovarske Teritorijalne odbrane u kasarni. Oni su pojurili ka autobusu i zatražili od mene dozvolu da izvedu pojedina lica i da se odmah obračunaju se sa njima. Ja to nisam dozvolio i naredio sam pokojnom kapetanu Predojeviću da obezbedi autobuse vojnom policijom i da ne dozvoli nikome da otvara vrata autobusa i da se u njih ulazi i izlazi. Zatim sam se vratio sa dva prazna autobusa u bolnicu u Vukovaru. Izvršio ukrcavanje oko 100 preostalih lica i krenuo prema kasarni Vukovar. Prilikom ukrcavanja lica, nisu pravljani nikakvi spiskovi. Po dolasku u kasarnu Vukovar, uočio sam da nema ni autobusa, ni lica iz prve ture koje sam tamo ostavio. Pokojni kapetan Predojević mi je rekao da su navedena lica u autobusima organizovano uz policijsko obezbeđenje prebačena na "Ovčaru". Ja sam zatim produžio prema "Ovčari" sa autobusima i licima u njima. Po dolasku tamo, našao sam sva lica, njih oko 150 u hangaru, gde sam smestio i ostalih oko 100 lica. Tada sam uočio i jednu naoružanu paravojnu grupu, među kojima sam prepoznao Stanka Vujanovića i Miroljuba Vujovića. Primetio sam da su oni bili dosta bučni i da su verbalno pretil civilima u hangaru. Oko 18.00 časova istoga dana, vratio sam se na komandno mesto i pukovnika Mrkšića izvestio o ponašanju navedene grupe. Tom prilikom lično sam izrazio određenu sumnju da oni svojim ponašanjem mogu da ugroze civile u hangaru. Pukovnik Mrkšić je meni i majoru Šljivančaninu naredio da se vratimo nazad i da na licu mesta tačno utvrdimo o čemu se radi. To je bilo negde oko 22.00 časa. Po dolasku na lice mesta, ustanovili smo da je sve mirno. Tu smo zatekli Miroljuba Vujovića sa nekoliko njegovih ljudi koji nisu pravili nikakve probleme. Posle nekih 30 minuta razgovora sa njima, vratili smo se u komandu i referisali komandantu o nađenom stanju. Dalji tok događaja nije mi poznat. Sledećeg dana, 20. novembra, saznali smo da su sva lica nestala sa "Ovčare" u toku noći i da je njihova sudbina nepoznata. Kategorički izjavljujem da nijedan pripadnik JNA nije učestvovao u likvidaciji zarobljenih civila. Nemam više šta da izjavim. Sve moje izgovorene reči su unete u izjavu. Ja sam diktirao njen sadržaj, pa je bez primedbi potpisujem". Da li možemo sada da ispitamo više aspekata ove izjave. Ako pogledamo drugu stranicu ovde, kao što ste i rekli ovom Sudu, vi kažete da ste obavestili pukovnika Mrkšića o ponašanju i o svojoj zabrinutosti, a posledica toga, to su moje reči, jeste da je: "Mrkšić naredio meni i majoru Šljivančaninu da se vratimo nazad i da na licu mesta tačno utvrdimo o čemu se radi. To je bilo negde oko 22.00 časa". Dakle, da vas sada pitam. U vašem iskazu ovde, niste uopšte pominjali to da je Šljivančanin išao nazad na "Ovčaru", pošto ste vi videli zlostavljanje zarobljenika. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da pretpostavim da ste vi sigurno ove izjave već videli, da vam ih je pokazao gospodin Lukić, pre nego što ste došli ovde da date ponovo iskaz? Ne želim da vas na bilo koji način iznenađujem ovde ali da li ste videli ove izjave? Tu ste bili jedno nedelju dana. Da li ste ih videli pre nego što ste ušli u sudnicu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da ste i druge izjeve, koje ćemo samo delimično dotaći, da ste i njih videli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, ja vam postavljam pitanja za koja pretpostavljate da će vam biti postavljena. Pa vas ponovo pitam. Dakle, imate osobe koje su ugrožene na "Ovčari". Iz tog razloga, vi razgovarate sa Mrkšićem, i opet iz tog razloga, vi i Šljivančanin na Mrkšićev zahtev odlazite na "Ovčaru". Dakle, ovo je bili 1998. godine, sedam godina posle događaja, a danas je 15 godina prošlo od tog događaja. Kako to da ste vi pogrešili 1998. godine, ali ste dobro rekli 2006. godine? Da li se radi o tome da ste to čuli od nekog drugog ili se vama pamćenje popravilo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pamćenje može da se popravi, a da se čuju od drugog takve stvari - ne mogu. Znači, ja sam izjavio da sam vremena i sate dosta pomerio. Ne mogu da se sećam. Osnovni problem u ovome što se... što vi insistirate u tome da sam ja u momentu davanja ove izjave imao takva sećanja u svojoj glavi, i da sam i 19. i 20. stavio u jedan dan. Znači, događaje 19. i 20. vezao za jedan dan. I onda sam kasnije, sa razgovorom, sa svojim kolegama, i uvidom u ratni dnevnik video da čitav jedan dan hvali, da jedan dan nedostaje - aktivnosti koje sam ja predvideo. Znači, tad sam uočio da... da se dani ne slažu. A samim tim se i događaji ne slažu. Znam sigurno da sam bio dva puta na "Ovčari" sa majorom Šljivančaninom, a to je bio 18. i 19.

20. nisam bio, jer sam to utvrdio kasnije, kad sam video ratni dnevnik u kome piše da je evakuacija bila 20. I onda sam se setio da je... da sam 19.- datum kada sam obilazio - pomešao i stavio da se u jednom danu dešavaju obadva događaja. I da su bili vraćeni ljudi sa, ovaj, Županje, i da su bili automobili gore, i da su bili ovi iz bolnice. Znači, sve sam ja to u glavi držao da je to 19. Iz tih razloga sam ja pomenuo da smo mi otišli gore da vidimo šta se tamo dešava. To je moje viđenje tadašnje, i to je ono što sam ja iskazao kroz ovu izjavu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Datumi su nebitni, događaji su bitni. Jer način na koji je ova vaša izjava data, je posledica akcije prema zarobljenicima, što je bio i razlog vašeg odlaska da vidite Mrkšića. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, kada u ovoj izjavi kažete: "Tom prilikom lično sam izrazio određenu sumnju da oni takvim svojim ponašanjem mogu da ugroze civile", to ponašanje vas je navelo da odete da vidite Mrkšića. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kao posledica toga, Mrkšić je poslao vas i Šljivančanina da vidite da li su stvari razvijaju. Rečenica glasi: "Da se vratimo i da na licu mesta tačno utvrdimo šta se tamo događa." To nema nikakve veze sa vozilima, ni sa dizelom, već se radi o ljudima koji su bili prebijani. To je tačno, zar ne?
SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prema tome, ako se faktički govori o sećanju, ovo je vaše sećanje koje nije ni na koji način izmenjeno nečim što su vam eventualno neki drugi ljudi rekli. To je tačno, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sećanje nije izmenjeno na događaj sigurno. Onaj osnovni događaj, a to je oko ljudi koji su bili u hangaru. Ali je tu sećanje, i... u... tu sam ja ubacio i sećanje na ljude još one koje sam napomenuo, civile koji su se vratili. To je veliki konvoj ljudi koji se vratio iz Županje. I ja sam iz tih razloga to sve stavio da je to bilo 19., znate. I to je o... osnovno... osnovno, ako možete da shvatite, u jednoj glavi kad se stvori jedna... jedan datum u kome se dešavaju te stvari koje su bile pri danu... iza dana, onda je to jedini razlog da sam ja netačno dao podatak da sam uveče bio... ovaj, 20. gore, al' bio... nisam bio 20. uopšte, nego smo bili 18. i 19. To je čista, ovaj, da kažem, zamena datuma i događaja. Znači, ja sam taj glavni događaj stavio u 19., a to je izvlačenje bolnice. Ali sam isto povezao događaj sa grupom civila koja je to večer stigla, i sa problemima oko automobila, koji su u ovom smislu prema ovim ljudima - sporedna stvar. Je l' možete da shvatite da je to moguće? Ali ja ne bežim od toga da... da je to bilo i da... da sam ja, ovaj, prisustvovao zbrinjavanju tih ljudi. Znači, ja sam spasio te ljude u momentu dok sam bio tamo. Znači, ja sam... ja ne mogu da budem odgovoran za nešto što sam ja preduzeo, sve mere da se ti ljudi trenutno, znači spase od bilo kakvog maltretiranja, uspostavio red, i kao starešina izvestio mog prvopretpostavljenog. Ja nisam bio odgovoran da ovaj, preduzimam mere, sada da naređujem nekim jedinicama i tako dalje. U tom smislu sam ja preduzeo sve mere prema mom pretpostavljenom komandantu, ukazao na probleme, predložio neke mere koje su bile potrebne, i sa tim sam, ja mislim, kao čovek i oficir, odradio onaj osnovni deo posla u zaštiti ljudi. Ja sam sprečio dalje njihovo maltretiranje - lično. I u mom prisustvu - oni su bili zaštićeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je veoma zanimljivo, gospodine Vukašiniću. Ali molim vas da samo odgovorite na pitanje, ukoliko je moguće? Vi ste 1998. godine dali izjavu koja nije bila pomućena onim što su vam drugi ljudi rekli? Bez obzira da li je to zbrkano ili ne, to je vaše sećanje?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa suština je upravo... ništa nema neke razlike između ove izjave i druge. Radi se... govorimo o istim stvarima, o ljudima koji su bili izloženi raznim uticajima; govorimo o tome da smo ih zaštitili, i govorimo o tome da treba da se preduzmu mere. Ja ne vidim nikakve razlike... ovde vi samo potencirate datum. A ja ne potenciram datum, ja potenciram događaje, mesto moje u tim događajima, i rezultate tog mog rada, da kažem, pred mojim pretpostavljenim ko... komandantom. To je suština onoga što... što sam ja kao svedok ovaj, u to vreme se se... setio i dao kao prvu izjavu. Znači, ništa nije sporno: oko ljudi, oko problema, oko maltretiranja tih ljudi, oko zaštite tih ljudi i oko preduzimanja osnovnih mera i radnji koje su sa moje strane bile na najvišem nivou kao čoveka i kao oficira. Ako shvatate?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Shvatam vas. Ja nisam govorio o datumu. Ja sam izričito rekao da se ne radi o datumu, već ja govorim o tom incidentu. Ja tvrdim da je taj incident činjenica i posledica akcije. Prvo, vi ste videli zlostavljanje i očigledno je da ste bili zabrinuti. Drugo, razgovarali ste sa Mrkšićem o svojoj zabrinutosti. Treće, kao posledica toga, Mrkšić vas i Šljivančanina šalje u 22.00 časa da utvrdite šta se tačno dešava; Četvrto – vi utvrđujete da se tamo ništa ne dešava i vraćate se pola sata kasnije. Prema tome, ja ne govorim o datumima. Ja govorim o nizu dela, odnosno radnji koje proističu jedna iz druge, a koje vi pominjete u svojoj izjavi. To je tačno, zar ne? Da li ste u pravu ili ne, zbunjeni ili ne, suština je da je ovo način na koji se ovo desilo. To je suština ove izjave, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Prvo – nisam zbunjen apsolutno. Nema razloga da budem zbunjen. Drugo – mi pričamo na isti način. Ali vi želite da ja kažem da je nešto bilo što nije bilo. Ja ne mogu da vam to potvrdim, kad je situacija takva bila. Znači, ništa se nije dešavalo u trenutku kada smo 19. bili ja i major Šljivančanin. A ja sam izričito rekao da 20. nisam bio, ni ja ni on u nekim satima kako... od pola četiri pa nadalje. Znači, ništa nisam preskočio, sve sam doslovce objasnio o pitanju... ukupnom ponašanju prema ovim civilima u onoj... u onoj etapi, od početka do kraja. To je... to je tako bilo. Ja sad ne mogu da kažem da je nešto drugo bilo, kada nije bilo. Da li me razumete?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali da pogledamo samo tu stvar. Vi ste pred ovim Pretresnim većem rekli, a i još pred nekolicinom Pretresnih veća, da ste otišli 19. novembra, tačno 19. novembra, jer ste hteli da vidite da li su vozila u redu. Vi ste bili zabrinuti za vozila, a možda i zbog opšte situacije. Ali ovo ovde nema nikakve veze sa vozilima, a ni sa situacijom, ovde se radi o premlaćivanju ljudi za koje vi jeste bili odgovorni, svidelo se to vama ili ne. Vi ste videli šta se dešava i zbog toga ste otišli kod Mrkšića. Prema tome, ne radi se o vozilima. Ovde se radi, a to piše u vašoj izjavi, o tome da ste vi videli šta se događa i rekli svom komandantu, prebacili na njega teret, a on vam je onda naredio da odete i da vidite šta se tamo dešava. A to se dešava u deset ili u pola jedanaestog uveče kada je, koliko znamo, gospodin Mrkšić u svojoj kući i kupa se. Ali neznam da li ste to znali? Još vam gospodin Lukić nije rekao za to? Da li ste znali za to? Da li ste znali da je gospodin Mrkšić otišao kući uveče 20. da se okupa, da je uključio bojler? Da li znate nešto o tome gospodine Vukašinoviću – da je u deset sati uveče gospodin Mrkšić trebalo već da bude u Beogradu? Da li vam je to rečeno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato. Ali mi je poznat ratni dnevnik koji sam video, da u njemu piše da je gospodin komandant Mrkšić krenuo za Beograd 21. u jutarnjim časovima. Ja mislim da treba verovati jednom dnevniku, ratnom dokumentu koji ima takvu klasifikaciju kao najtačniji dokumenat. Ali ja se time ne bih bavio gde je Mrkšić bio i šta je radio. Mislim da to nije problem. Mi ne možemo sada... vi uzimate za tačno da je to tako, a meni... moje izlaganje uzimate za netačno. Ja ne razumem kakav je to odnos prema događajima? Na osnovu čega vi tvrdite da je Mrkšić bio i da je uključio bojler, koje su to činjenice?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda sada mešamo dve teme. Ali vratiću se na ratni dnevnik za koji trenutak. Ali ono što ja iznosim ovde jeste sasvim jednostavno - da se

ovde radi o vašem iskazu. Vi i Šljivančanin ste pozvani na "Ovčaru" otprilike oko deset sati i tamo se ništa nije dešavalo. Da li vam je poznato, ili da li vam je rečeno da smo mi ovde čuli svedočenja da ste vi viđeni na "Ovčari" 20. novembra uveče? Da li vam je to rekao gospodin Lukić ili bilo ko drugi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije mi poznato, a uostalom, mogu da se ... mogu da se, ovaj, suočim sa bilo kojim koji je svedok to tvrdio. A postoje činjenice za nešto što je tačno i što nije tačno. Ako ima više činjenica koje ukazuju da je to tačno, onda je tačno. A ako nema dovoljan broj činjenica, molim vas, onda izvinite - to nije tačno. Ovde se sve bazira na činjenicama, a ne na... Znači, ja mogu da kažem da ste vi bili danas tu zato što hoću da kažem. A isto vi možete da kažete da ja nisam bio tu. Međutim, ako nas 10 kaže da ste vi bili tu, onda ste vi po nekoj logici tumačenja činjenica - tu. Prema tome, mene to ne zabrinjava uopšte šta je ko rekao. Ja odgovorno pred vama ovde i pred poštovanim Sudom kažem da na "Ovčari" nisam bio posle pola četiri 20. jedanaestog 1991. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U ovoj izjavi se apsolutno nigde ne pominje neka takozvana sednica Vlade, je li tako? Vama je postavljeno pitanje o Vladi, međutim u izjavi se apsolutno nigde ne pominje Vlada, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo. Na pitanje o Vladi, ja sam odgovorio šta sam čuo o Vladi, i kad i gde sam čuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vidite, Vlada je navodno veoma važna, jer ona je razlog zbog čega ti ljudi nisu otišli u Sremsku Mitrovicu, već su odvedeni na "Ovčaru". To objašnjava promenu pravca, je li tako? Zar nije to ono što ste rekli pred ovim Pretresnim većem?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To bi mogao da bude razlog, ali to ja... to nije moje, znate. To ja nisam dužan da znam šta radi Vlada, kada je Vlada zasedala. Znači, ja sam izvršilac običan, i van sam svih tih događaja. Ja nemam veze sa Vladom, niti me je iko upoznao. Ja sam saznao na kraju. To je tačno što vi pretpostavljate, ali ja u to nisam umešan, i ja nisam obavešten, i ni... nisam imao nikakvog... nikakvih saznanja o tim dešavanjima u međuvremenu, dok sam ja radio poslove koje sam dobio. To je bilo meni strano. To je tačno. Ja se slažem sa vama. Ali to je pitanje za neke druge.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ja vas pitam. To je jedno sasvim razumno pitanje. Pitani ste... Mogu li...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam dovoljno korektan da se ne mešam vama, pa vas molim da i vi isto prema meni budete ljubazni. Znači, ovo je jedno ispitivanje u vezi sa zločinima koji su počinjeni na "Ovčari". Ukoliko je ono što vi kažete tačno, činjenica je da je Vlada odlučila ili da su gospodin Mrkšić i Vlada odlučili da se ova lica, koja su prethodno odabrana, neće voditi u Sremsku Mitrovicu, već će se voditi na "Ovčaru", i da bi možda neko mogao da pomisli da je to razlog zašto su oni ubijeni. Ne kažem da jeste, ali mogao bi to neko da pomisli. Zašto niste rekli uvaženom sudiji, ukoliko je bio sudija, ili vojnom tužiocu? Zašto mu to jednostavno niste ispričali? To je jednostavno pitanje. Zašto mu to niste rekli? Zašto mu to niste pomenuli?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa meni... Znači, vi ne možete da odgovarate na pitanja kad vas ne pita neko. Ja sam odgovarao po pitanjima kako je istražni sudija pitao. Kad su me pitali, ja sam odgovarao. Kad me nisu pitali, ja nisam... Pa ne mogu ja da pričam o nekim stvarima koja nisu iz moje nadležnosti. Ja sam samo naglasio da sam čuo, kad sam došao, znači to je kasno bilo kad sam ja čuo. Znači, ja sam čuo kada sam došao. Znači, ja nisam znao u toku dešavanja ništa šta je... da li oni zasedaju, ko zaseda... Uopšte nisam bio informisan. Treba da shvatite da smo mi mali, nizak... ja sam major, to je nizak čin u to vreme - da bih ja mogao da saznajem sve šta se dešava na kom nivou, molim vas. Nisam imao komandnu dužnost, nisam imao... nisam bio član komande, nisam prisustvovao referisanju. Ja sam izvršilac poslova u nekom delu zadatka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali uz svo poštovanje gospodine Vukašinoviću, vi niste čovek koji je "tanak" sa rečima, zar ne? Od vas ovde ne dolaze samo kratki odgovori,?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da sam bez... mislim, ne znam, ne razumem šta... ja vas slušam, ali ja odgovaram na pitanja koja mi se postave... koja mi se postavljaju, i dajem svoje gledište i stavove iz onoga doba, ne iz ovoga. Sad iz ovih... iz ovih pozicija, to je sasvim drugačije. Ja govorim kako je onda bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želim da se sada vratimo na ovu činjenicu u vezi sa ratnim dnevnikom. Rekli ste da je dnevnik apsolutno pouzdan i da je Mrkšić otišao 21. novembra ujutro. Vi ste imali takvo obaveštenje, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je zapisano... tako je zapisano u našem ratnom dnevniku Gardijske brigade. Da li je to tačno ili nije, ja nisam nadležan da tumačim, ali znam da tako piše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, nije takav ranije bio vaš odgovor. Odgovorili ste da treba imati poverenja u ratni dnevnik. Drugim rečima, da je on pouzdan, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Po evidenciji dokumenata koji se vode u borbenim dejstvima, to je jedan od prvih – zapovest i ratni dnevnik, to su najpoverljiviji i najjači dokumenti, i oni se dugo... dugo čuvaju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U svakom slučaju, taj razgovor se završio. Da vas pitam još jedno pitanje koje sam propustio da vas pitam. Pogledajte ovu poslednju rečenicu, u tom glavnom pasusu, sam kraj. Ovde gde počinje: "Sledećeg dana...". Da li ste našli to? "Sledećeg dana, 20. novembra...", Naravno da znamo da je 21. novembar u pitanju, pa sam kraj. Znači: "Sutradan, 20. novembra 1991. godine saznali smo da su sva lica nestala sa "Ovčare"...", jeste li našli to?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Iz prve moje izjave, je l'?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Znači, ovaj tabulator broj 2. Trebalo bi da bude roza, nisam siguran doduše. Na samom kraju...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, slušam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dozvolite mi samo da vidim da li ste našli, to je sve.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, našao sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno: "Sutradan, 20. novembra..." a to je 21. novembar "...saznali smo da su sva lica nestala sa "Ovčare" u toku noći i da je njihova sudbina nepoznata". Znači "saznali smo". Znači, tu se uopšte ne radi ni o kakvim glasinama, je l' tako? Jednostavno se kaže "saznali smo". Jer, kada se kaže "saznali smo" i "bile su glasine" da su ljudi nestali - to su dve potpuno različite stvari. Da li shvatate šta hoću da vam kažem? Da li hoćete da mi objasnite zašto ste ovde koristili izraz "saznali smo da su..." umesto onoga što ste rekli ovde "bile su glasine, na koje se nisam osvrtao"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, ovde piše: "Sutradan, 20. novembra saznali smo da su lica iz Ovčare..." ne pa... ne... ne piše sva. To nije tako. Ovo je odgovor na pitanje gospodina, koji me je pitao: "Kada ste saznali da su lica nestala?" I to je taj odgovor. To je kratak odgovor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Ali posledica može da bude različita, zar ne? To vam je otprilike isto kao kad kažete: "Pa čuo sam da se priča se da su svi oni nestali ali baš nisam mogo pažnje tome posvetio, pošto je bilo mnogo glasina u to vreme", i kada kažete: "Saznali smo da su ljudi sa Ovčare..." i tako dalje. Da li vidite? Pretpostavljam da je ista ta razlika i na srpskom kao i na engleskom jeziku, zar ne?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam... Ovde je kratak odgovor na pitanje. Ja sam izuzetno, da kažem, ovde precizno odgovorio na to pitanje: od koga sam saznao, gde sam saznao, i moj stavi i mišljenje prema takvom jednom saopštenju, koje sam ja čuo trenutno, međutim - zašto to tako ostade? Zato što se to ne potvrđuje u daljim danima - da se to pričalo. Znači, nije se ponavljala ta priča. Niko me ništa nije ni pitao, a niko nije ponavljao taj... da se neko više puta pojavio i govorio: "Znate, znate, to se desilo.", bilo bi potrebe da se istražuje. U tome je suština, nažalost - da tu informaciju shvatamo kao glasinu. Nismo imali čvrstu pot... potvrdu da je to tako. Ja nisam imao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Sada ću da idem malo unapred i da vas pitam sledeće: Zašto niste otišli do Mrkšića ili Šljivančanina i rekli im: "Sinoć stvari nisu baš bile dobre, bilo je loše. Čuo sam ove glasine. Zar ne bismo trebali ovo da proverimo?" Ili zašto niste vi proverili šta se tu dešava? Da li biste možda želili čašu vode? Da li ste dobro?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Dobro sam. Hvala. Mislim da na ove opaske nema potrebe... Mislim, ja imam ispred sebe sve, i nećemo se tim trikovima služiti. Znači, ako treba meni nešto, ja ću koristiti. Ovaj, ja bih zamolio da budemo u... u duhu ovog razgovara koji se vodi ovde. Znači, vi mene pitate da li... Ja sam znači tada bio komandant komandnog mesta Negoslavci. Ja sam imao svu svoju odgovornost i obavezu da se posvetim tom poslu. Ja nisam imao više nikakve zadatke da idem i da rešavam probleme van moje zone. Da li su bili ili nisu bili, ja ne znam, ali i da su bili, sigurno ja ne bih išao. Tamo postoji jedinica koja to treba da reši. Znači ne... nisam... ne mogu da radim nešto što nije moja nadležnost. Drugo, ja sam imao puno posla da se posvetim tom – pripremi komande za evakuaciju, izvlačenje, predaje zone odgovornosti, i niko nije, znači, potvrdio, niti se javio da me pita: "Znate, to i to se desilo, šta vi mislite?" Znači, niko od nadležnih - koji su bili dužni da pokreću. U međuvremenu je stigla, ja se izvinjavam, jedna kriminalističko-istražna ekipa u Beograd... u... Vukovar. Stigla je iz

Beograda kriminalističko-istražna grupa, koja je stigla da radi te poslove. Tako da su svi organi koji su nadležni - bili tu. I da je to bilo tačno, oni bi to radili. Međutim, ljudi nisu obratili pažnju na to, a ja sam radio svoje poslove. Ja sam morao da se posvetim tom osnovnom zadatku, a to je priprema za predaju zone i za evakuaciju komande Operativne grupe i ostalih jedinica za Beograd. To je osnovni razlog da sam ja to... nisam shvatao kao nužno, i potrebno da ja pokrećem neku inicijativu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa zar niste bili zabrinuti zbog toga?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Možete biti zabrinuti samo ako ste sigurni da je to tako. I to je normalno da čovek bude zabrinut. Ali ako vi nemate čvrsta uverenja da je to tako bilo, onda normalno da nisam zabrinut bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to nije tako, zar ne? Zato... Sećate se kada ste davali iskaz, da ste rekli da ste se vratili, da ste se odmorili. Da li se sećate da ste rekli da ste se odmorili? A onda ste otišli da vidite pukovnika Mrkšića, tako da ste, u stvari, bili zabrinuti – jer ste otišli da se vidite sa pukovnikom Mrkšićem, zar nije tako? Da li samo možete da mi odgovorite sa da ili ne, da bi mogli brže da radimo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li možda mogu da kažem i da je razlog da ste se odmarali to što ste shvatili da se nalazite u situaciji gde biste mogli da budete svedok nekih zločina? Morali ste da se odmorite da bi razmislili o tome šta treba da radite. A najbolja stvar koju ste mogli da uradite u datim okolnostima je bila da se obratite svom komandantu koji je bio tamo. Da li sam u pravu kada tako razmišljam?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Apsolutno ne. Ovo prvo ne...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, odmarali ste se zato što ste bili umorni i onda ste otišli do pukovnika Mrkšića, je li tako onda bilo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam umoran. Imao sam ja obaveze da rešim tu šta je bilo. I normalno je, ja ne mogu da idem kod komandanta kada ja hoću. To je vreme bilo blizu referisanja i imao sam razloga da sačekam još pola sata, sat. I otišao sam i izvestio komandanta o čemu je bilo. Znači to... nije to trajalo drugi dan. Mislim da sam sve uradio na vreme onako kako dolikuje jednom oficiru koji je odgovoran i savestan prema nekim zadacima koje je imao tog dana.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali izvinite, ne znam da li vam je ovo rečeno, ali kapetan Šušić s kojim ste čini mi se prošle nedelje večerali nekoliko puta, on je, kao kapetan stupio u kontakt s Mrkšićem zbog ponašanja koje je video u kasarni. A vi ste nama sami rekli da je ponašanje na "Ovčari" bilo gore nego ponašanje u kasarni. I ukoliko je kapetan mogao gotovo odmah da obavesti Mrkšića, jednostavno me zanima zašto jedan major koji se nalazi u Negoslavcima, u istom sektoru, nije bio u stanju da uradi to isto, a ne da ode i da se odmori? Da li shvatate u čemu je poenta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Poenta je u tome što nije to velika razlika kako vi to predstavljate. A drugo, ta jedinica koja je bila nadležna gore, ona je i obezbeđivala, tako da ja sigurno nisam imao razloga da trčim. Ostali su ljudi koji su obezbeđivali hangar, samo što sam ja predočio da bi trebalo verovatno pojačati

obezbeđenje. Nisam ja njih ostavio tamo da nema nikog, molim vas. To je velika razlika. Znači, u svakom trenutku, gde smo god bili, mere su bile preduzete, što se tiče nas, dok smo mi bili nadležni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste išli da vidite gospodina Mrkšića. Da li mi još možete da date ovaj odgovor pre nego što eventualno završimo sa radom za danas. Osim toga što ste išli da vidite Mrkšića, šta ste još drugo preduzeli da proverite da li je na "Ovčari" sve u redu u smislu obezbeđenja?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To nije bilo iz moje nadležnosti. Ja sam sa izveštavanjem komandanta završio svoj deo posla. Komandant je dužan da, ukoliko usvoji moj predlog, da naredi jedinici koja je nadležna za to, da pojača obezbeđenje ili neke druge radnje. Ja nisam određen da se bavim zarobljenicima od sutra do prekosutra. Znači, ja sam samo bio nadležan da ih prevezem u kasarnu, iz kasarne da ih organizovano pošaljem u Sremsku Mitrovicu. Ovaj put, to je samo bila moja potreba da istrajem do kraja, da vidim šta se dešava. Ne mogu ja da ostavim ljude na pola puta i da kažem "Ovo nije moj posao, odoh ja u komandu". Ja sam do kraja ostao, učestvovao, sprečio, zaštitio ljude i otišao i obavestio komandanta. Ja više nikakvih obaveza nisam imao prema njima. Ima jedinica koja je nadležna, ima komanda tu koja je nadležna, molim vas. Mislim da stvarno prevazilazi sve moje mogućnosti u to vreme sa ovih mojih... major, čin. To je... to nije neki veliki čin koji može da odlučuje kako vi sad postavljate da sam ja kao komandant Operativne grupe Jug.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači da je vaš odgovor ne, da ništa niste drugo uradili, osim što ste razgovarali sa Mrkšićem, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja to veče ništa drugo nisam radio što se tiče slučaja "Ovčara".

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, nisam hteo da uzurpiram ni na koji način ovlašćenja Pretresnog veća. Mogao bih da nastavim još deset minuta, ali postoji još jedna stvar za koju znam da treba da se uredi.

SUDIJA PARKER: Pošto smo se dogovorili da to sada rešimo gospodine Moore, ja ću zamoliti gospodina Vukašinovića da nas sada napusti. Službenik Suda će da ga izvede iz sudnice, pa ćemo sutra ponovo da nastavimo u 9.30 časova sa vašim svedočenjem. Hvala vam.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ: Hvala.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Ne želim mnogo da vas maltretiram sa stvarima o kojima smo već ranije razgovarali, ali biću kratak. Dakle, mi smo Tužilaštvu 15. septembra 2006. godine, znači skoro pre više od dva meseca, poslali *e-mail* u kome smo tražili dve stvari: transkript beležnice vezano za svedoka P-002 i prevod beležnice.

Da ne bi *e-mail* nestao, poslali smo tačno na sedam adresa, znači na sve članove tima pojedinačno. 18. septembra 2006. godine smo ga ponovili i nikada nismo dobili odgovor na ove *e-mailove* - ni na jedan *e-mail*. Ovde su poslali e-mailovi u periodu od vaše odluke od 30. osmog 2006. godine, pa do podnošenja našeg zahteva za dodatno ispitivanje, dakle sve u nekom razumnom roku. Šta mi tražimo? Biću vrlo kratak. Da nam iz Tužilaštva potvrde pod jedan, da je beleška još uvek ovde u sedištu Tribunala iz dva razloga: Da bi ona bila skenirana i to u boji, a to je vrlo važno zbog časnog Suda, jer će se tamo videti razne olovke, razne boje i da bi proverili da li je to i kada upisivano. Sekretarijat (Registry) bi bilo najbolje da to uradi, pošto poštovani gospodin Moore smatra da oni to ne mogu uraditi. Mi to možemo da uradimo, znači Odbrana to može da uradi za vrlo kratko vreme. Znači, moguće je tehnički. Ali najbolje bi bilo, znači, da to uradi Sekretarijat. Dakle, ne bismo celu belešku, jer mi poštujemo i ono što piše u nalogu ovog Suda. Znači samo one delove beleške koji počinju sa "Vukovar prvi put". To je jedan manji deo beleške koji će se predočavati na koje okolnosti ćemo ispitivati svedoka i tražimo da se taj deo dakle prepíše zbog nečitkosti i prevede. To su dve, čini mi se, veoma male stvari. Skeniranje je više važno zbog Pretresnog veća nego zbog Odbrane i Tužilaštva, a prevod beležnice da bismo mogli pred ovim Pretresnim većem, koje bi pratilo ono što mi ispitujemo, dokazivati ono što mislimo da dokažemo. I pošto dakle nismo naišli na saradnju, možda prvi put sada od Tužilaštva, mislim da bi ovo Pretresno veće moglo naložiti Sekretarijatu da skenira u boji i da prevede ovaj deo beleške od paragrafa koji počinje sa tekstem "Vukovar prvi put", i da bismo mogli časni Sude, blagovremeno da pristupimo dodatnom ispitivanju, jer prosto sad već smo u panici da nećemo stići. Zato sam zamolio kolegu Moorea da zajednički ovo ovde danas rešimo na Pretresnom veću. Eto. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Da. Nemam datume ispred sebe, ali mogu li samo da rekonstruišem kako je ovo uopšte počelo. Moje uvažene kolege, konkretno gospodin Borović, želi beležnicu svedoka P-002 kako bi je onda grafolog istražio.

SUDIJA PARKER: Da li možemo gospodine Moore da se usredsredimo na sadašnji zahtev?

TUŽILAC MOORE: Da. Ali trebam to da stavim u kontekst. Znači, ono što se desilo, rekao sam mom uvaženom kolegi, kako bi sve to skratili: "Poslao sam mom uvaženom kolegi, ali mi nemamo kompletan prevod svega. Mi imamo prevod onoga što se odnosi na ono za šta mi kažemo da su relevantni datumi za Vukovar." Moj uvaženi kolega ima BHS primerak celog dnevnika, apsolutno sve. Ja uopšte ne znam u vezi čega će on unakrsno da ispituje. On to zna. Znači, uz svo dužno poštovanje, ukoliko želi da mu pomognemo sa prevodom, neka nam kaže koje konkretne delove želi da mu se prevedu. To je prva stvar.

Druga stvar – skeniranje u boji – nisam znao da postoji takav proces, ali zabrinut sam zbog toga iz sledećih razloga. Svakako da u mojoj jurisdikciji, a znam da jurisdikcija nacionalnih sudova ovde ne važi - je velika opasnost od pokušaja da se zaobiđe jedan zahtev za ekspertom i da u stvari sami sudovi postanu eksperti kada se radi o analizi

rukopisa, a ja ne vidim drugu poentu tog skeniranja. I ja ne znam zašto moj uvaženi kolega traži da se to uradi. Možda bi bio ljubazan da nam kaže šta je to što želi sa tim da postigne, jer je prvobitni zahtev da se analizira mastilo, da se analizira rukopis i mislim još dve ili tri stvari. Znači, šta je sada svrha da se to skenira u boji. Nisam ni siguran da li uopšte i imamo tu tehničku mogućnost. Više sam nego spreman da pomognem mom uvaženom kolegi, ali hteo bih da znam koji je cilj i koja je svrha toga i da li sam uopšte u stanju da to uradim. Naravno da smo razmenili više *e-mail-ova*. Mi uopšte ne želimo da opstruiramo proces ni na koji način, ali želim samo da znam šta je svrha skeniranja u boji. Jer, ukoliko je svrha to da se izvuku ekspertske zaključci, mi ćemo na to imati prigovor u svakom slučaju.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Boroviću, molim vas ako možete gospodinu Mooreu u jednom minutu da konkretno prvo odgovorite koji deo dnevnika želite da vam se transkribuje?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, pod jedan. Da je uvaženi kolega Moore pročitao vašu odluku i naš podnesak, bilo bi mu jasno. Tamo sve piše. Pod dva – skeniranje je potrebno, pre svega, zbog Pretresnog veća, jer u beleškama koje tražimo da se prevedu, ima tri tipa olovaka, što znači da čovek kada je pisao na ratištu nije mogao sa tri tipa olovaka pisati u istom tekstu, pa da proverimo o čemu se radi. To je suština. Ja sam... ja sam sam dešifrovao ceo rukopis u belešci, ali to je nedovoljno za Pretresno veće. To mora da bude prevedeno - kada nešto predočavam svedoku, da čita Pretresno veće. Dakle, paragrafi od one strane koja počinje sa "Vukovar prvi put" pa do kraja. Sve ono što je pisao o Borovu selu, Crepulji i ostalo, to nas ne interesuje. Znači, stvar je vrlo prosta. Ja želim da pomognem sa ovom tehnikom da Pretresno veće, koje je donelo odluku, može adekvatno da prati ono što ja ispitujem, ja i moje kolege Lukić, i možda i Vasić. Tako da ne znam šta je nejasno. Sve je vrlo... potpuno jasno. Čak i one relevantne stvari za koje misli tužilac da su relevantne, ni ono čak nije prevedeno na engleski jezik. Uostalom, časni Sude... još imam koji sekund, u podnesku su tačno navedeni Odbrane paragrafi na koje ukazujemo gde ćemo posebno obratiti pažnju prilikom ispitivanja toga svedoka. I vi ste to odobrili, i stvar je vrlo prosta. Možda je promaklo pažnji gospodinu Mooreu da to pročita i mislim da to nije neki veliki problem. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li biste sutra ujutro konkretno mogli da kažete gospodinu Mooreu koje delove želite da se transkribuju?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Naravno da ću to učiniti. Ako je to nalog, naravno.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. A da li biste bili u stanju da sutra ujutro objasnite Pretresnom veću da li ste se raspitali i da li ste u stanju da nam pružite uveravanja da zaista može da se obavi skeniranje u boji, bilo od strane Sekretarijata ili Tužilaštva?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, to sam već proverio. Evo, moja uvažena kolegica koja sedi pored mene, ona će to sama da uradi, sposobna je da skenira tehniku

koja postoji ovde. A proverili smo i preko Sekretarijata da oni to mogu. Znači, moj odgovor je već sada da.

SUDIJA PARKER: Da. Dakle, Odgovor je...

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Odgovor je da ti delovi kada budu identifikovani, ukoliko gospodin Moore ne bude rekao da su oni određenoj osnovi prekomerni ili da su nerazumni, treba da budu prepisani i prevedeni. A vi gospodine Boroviću treba da sa službenikom Sekretarijata napravite dogovor da vam se omogući pristup dnevniku, kako biste mogli da skenirate delove koji su vam potrebni, a naravno da ćete zatim da napravite i primerke toga za Tužilaštvo, kao i za i druge strane. Sada moramo da prekinemo sa radom, i da nastavimo sutra u 9.30 časova.

Molim vas da se pobrinete za to, a i Pretrsko veće će da izda takav nalog ukoliko bude potrebno, u stvari sada to i nalaže, tako da to ne bude kasnije potrebno - da se službeniku Suda za potrebe skeniranja u boji stavi na raspolaganje taj dnevnik.

TUŽILAC MOORE: Da, gospodine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

